Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Rominia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV nr. 3667
—
4 pagini
20 bani
—
Duminică
22 iulie 1956

Tribuna deputatului

Cu ajutorul comitetului de stradă

De la început vreau să menționez că fără sprijinul comitetului de stradă din circumscripția mea nu aș fi reușit să realizez mare lucru în munca de deputat. Și voi arăta, de ce. Comitetul de stradă a fost totdeauna în fruntea acțiunilor cu caracter gospodăresc întreprinse de către comitetul executiv al sfatului popular orășenesc Vaslui în circumscripția noastră. În fiecare acțiune Iasia Ionică, Elena Sorlescu, Elena Nourescu, Gheorghe Roșu și Constantin Șupron, membri ai comitetului de stradă, prin muncă de lămurire de la om la om și prin exemplul lor personal, au antrenat alegătorii din circumscripție, iar diferite acțiuni de folos obștesc prin care s-a schimbat fața cartierului.

Străzile Costache Negri și Gheorghe Racoviță care alcătuiesc circumscripția în care sînt deputat, deși situate în apropiere de centrul orașului, erau cît se poate de rău întreținute. În timpul ploilor, deveneau aproape complet inaccesibile circulației. Multe aveau de pătimit cetățenii și din cauza lipsei de apă potabilă, fiind nevoiți să-și aducă apa necesară gospodăriei lor de la mari distanțe. De aceea repararea străzilor și aprovizionarea cu apă de băut au constituit în adunările ținute cu cetățenii din circumscripție, prilej de multe discuții.

Pe baza propunerilor cetățenilor, încă din primăvară, în cartierul nostru a început o acțiune susținută pentru înlăturarea acestor neajunsuri. În această acțiune comitetul de stradă îndeplinește un rol de seamă. Astfel, începîndu-se pietruirea străzii Gheorghe Racoviță, membrii comitetului de stradă au mobilizat alegătorii la muncă voluntară. Aceștia au contribuit mai ales la transportul și descărcatul materialului pietros, evidențiindu-se în mod deosebit cetățenii Petre Zgîrban, Gheorghe Moraru, Gheorghe Vădănescu, Constantin Piugaru, Toader Arsene, Constantin Gheorghiu, Nicolae Tănase, Constantin Arsene și alții.

Tot cu sprijinul comitetului de stradă, în ultimul timp, s-a reușit să se instaleze două ciumele pe strada Gheorghe Racoviță, rezolvîndu-se astfel o veche dorință a cetățenilor. De asemenea, se poate aminti că cele două străzi din circumscripție sînt astăzi mai curate ca înainte: au fost curățate de buruieni, cetățenii și-au reparat și văruit gardurile, etc.

Din experiența de pînă acum m-am putut convinge de rolul important pe care-l au comitetele de stradă, o formă directă de legătură a deputatului cu masele de cetățeni.

Pe viitor, voi căuta să colaborez cît mai strîns cu comitetul de stradă din circumscripția mea, știind că în acest fel mă voi putea bucura de sprijinul larg al alegătorilor și voi reuși să-mi îndeplinesc îndatoririle ce-mi revin față de acei care m-au ales deputat.

S. CONSTANTIN
lăcătuș mecanic, deputat în circumscripția electorală orășenească nr. 23 Vaslui

Toate forțele pentru grăbirea recoltării păioaselor!

Duduie batozele

SATU MARE (de la corespondentul nostru).— Soarele de-abia se ridicase de o prăjină pe cer, cînd la secția agricolă a raionului zbîrnîi telefonul.

— Alo, da, secția agricolă.

— Aici, colectiva din Agriș. Dăm situația. Pe ogoarele noastre s-a terminat secerișul.

— Bine. Și noi vă anunțăm că sînteți primii pe raion.

În ziua aceea, prin firul telefonic s-au transmis vești îmbucurătoare. Țăranii cu gospodării individuale din Culciu Mic au terminat și ei secerișul. La Viile Satu Mare au rămas doar cîteva lanuri de secerat. Pînă în seara zilei de 18 iulie în raionul Satu Mare s-au secerat peste 62 la sută din culturile planificate. Cei mai harnici colectiviști și țărani muncitori au trecut imediat la treieriș. În aceeași zi, 23 batoze și-au început activitatea pe ariile din raion.

Colectiviștii din Culciu Mare au treierat pînă acum recolta de pe 20 ha., la Mădăraș s-au treierat 11 tone orz, iar la Rătești recolta de pe 27 ha. Au început treierișul și țăranii muncitori din comunele Potău, Apa și altele. În 12 gospodării agricole colective, patru comune și cîteva întovărășiri treierișul este în toi.

În regiunea București secerișul orzului și grîului a luat sfîrșit

Țăranii muncitori, colectiviști, întovărășiți și cei cu gospodărie individuală din regiunea București au obținut un deosebit succes în munca de recoltare a păioaselor. În ziua de 21 iulie ei au terminat secerișul orzului și grîului de pe întreaga suprafață de 427.000 ha. cucerind astfel titlul de fruntași pe țară în această muncă.

Comparativ cu anul trecut recoltarea acestor păioase în regiunea București s-a făcut într-o perioadă cu 5 zile mai scurtă. În 6 raioane, printre care Zimnicea, Giurgiu și Alexandria, recoltarea grîului și orzului s-a terminat într-un timp cu 8—10 zile mai scurt.

Anul acesta munca de stringere a păioaselor a fost mai bine organizată. Odată cu începerea secerișului toate mașinile destinate acestor lucrări erau pregătite. Inginerii și tehnicienii agronomi, deputații sfaturilor populare, în permanență în mijlocul țăranilor muncitori, au dat ajutor la organizarea mai bună a muncii, la folosirea din plin a întregii capacități de producție a mașinilor. Astfel din primele zile de muncă viteza zilnică la recoltare a fost considerabil depășită, iar în perioada de vîrf a recoltării, viteza zilnică a fost depășită cu peste sută la sută.

Succesul obținut anul acesta de țăranii muncitori din regiunea București se datorește mai ales faptului că față de anul trecut numărul familiilor de țărani muncitori care au lucrat în comun este cu aproape 38.000 mai mare, iar numărul gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole a crescut din iulie 1955 și pînă acum cu 678.

Acum în întreaga regiune oamenii muncii de pe ogoare muncesc cu toate forțele străduindu-se ca în cinstea zilei de 23 August să termine și treierișul.

Și la gospodăria de stat Oradea

După cum aflăm din telegrama trimisă de tov. A. Ciupeu, corespondent voluntar, și la gospodăria agricolă de stat Oradea s-a terminat recoltarea cerealelor păioase. Într-un timp scurt, lucrătorii acestei unități au recoltat 833 ha. cu grîu, 242 ha. cu orz și 30 ha. cu secară.

În ultimele zile ei au recoltat și mazărea de pe o suprafață de 90 ha.

A crescut viteza zilnică la secerîș

IAȘI. — În cuprinsul raionului Murgeni funcționează aproape 200 grupe de întrajutorare. Ca urmare a acestui fapt, în ultimele trei zile viteza zilnică la secerîș a crescut de la 109,3 ha. la 282,0 ha. Pînă acum s-a recoltat peste 68 la sută din suprafața cu păioase.

Secerișul păioaselor s-a terminat pe cele 1110 ha. ale gospodăriei agricole de stat Murgeni, care anul acesta a avut de recoltat păioasele de pe o suprafață care depășește cu 500 ha. pe cea din anul trecut. Secerișul păioaselor este pe sfîrșite și în gospodăria agricolă de stat Bogdana, care recoltează o suprafață dublă față de anul trecut. Pînă acum, în raionul Murgeni 50 la sută din numărul gospodăriilor agricole colective, printre care cele din Berezeni, Vetrișoaia și Fălciu, au terminat recoltarea păioaselor, folosind secerătorile-legătoare de la S.M.T. Bogdănești și S.M.T. Hași.

Urmînd exemplul colectiviștilor, țăranii muncitori din aceste comune, precum și țăranii muncitori din alte 6 comune, au terminat și ei secerișul.

La gospodăriile colective Berezeni, Cîrja, Fălciu, Vetrișoaia se treieră din plin. De asemenea se treieră și în numeroase întovărășiri agricole. La circa 30 la sută din ariile organizate în raion s-a început treierișul.

Întovărășirea din Vetrișoaia a transportat la baza de recepție 3000 kg. grîu primind chitanța nr. 1 pe raion.

De ce în raionul Aiud se așteaptă inaugurarea festivă a treierișului?

Raionul Aiud este unul din raioanele regiunii Cluj unde grînele au condiții mai timpurii de coacere. Pe ogoarele colectiviștilor din Decea și Mirăslău, la Rădești și în multe alte locuri, grîul a dat în pîrgă, așteptînd numai să fie recoltat.

Dovedindu-și hărnicia, colectiviștii din comuna Mirăslău au fost primii care au ieșit la munciile de recoltare. Ei au secerat grîul de pe o mare suprafață, iar orzul recoltat de pe 12 hectare l-au și treierat. Rezultate bune au obținut și întovărășiții din satul Meșcreac, comuna Rădești, care din cele 56 hectare însămînțate cu grîu au recoltat pînă la 17 iulie 25 ha.

De altfel, recoltatul merge bine în întreaga comună Rădești întrucît orzul a fost recoltat în întregime, iar grîul de pe cele 550 ha. însămînțate a fost recoltat mai bine de jumătate.

Oare tot așa de bine se prezintă situația în întregul raion Aiud? Din păcate, nu. Recoltatul și mai cu seamă treierișul păioaselor n-au ținut pasul cu timpul, cu condițiile de climă și cu posibilitățile existente. În multe locuri, grîul se scutură înregistrîndu-se pierderi de recoltă. Dacă în comuna Rădești, de pildă, orzul a fost recoltat în

Comunică fraților tăi să nu se risipească. Notărîm noi o zi festivă pentru treieriș!
Desen de GH. CHIRIAC

întregime, iar grîul mai bine de jumătate, în comuna Ciumbrud — care are aceleași condiții ca și comuna Rădești — nu s-au recoltat decît 76 hectare de grîu din cele 479 ha. însămînțate. În comuna Unirea, rezultatele sînt și mai proaste. Deși grînele au dat în pîrgă, pînă la 17 iulie abia s-a recoltat 1 ha. de orz din cele 19 ha. însămînțate și 16 ha. de grîu din cele 609 însămînțate.

La fel stau lucrurile și la întovărășirea din comuna Decea unde recoltatul merge greu. În loc să recolteze în comun grîul, acolo unde el s-a copt, întovărășiții din satul Decea și-au împărțit grîul pe suprafețe, secerînd fiecare pe parcela de lucru repartizată. Această metodă de lucru este dăunătoare, întrucît echipele de pe unele parcele unde grîul nu s-a copt încă stau degeaba în loc să ajute pe parcelele unde grîul dat în pîrgă amenință cu scuturarea și unde brațele repartizate de conducerea întovărășirii nu se dovedesc suficiente. Deficiențe mai mari se petrec și în sectorul individual.

Dată fiind situația, este explicabil că pînă la 17 iulie în raionul Aiud nu se recoltase decît 6 la sută din suprafața planificată și nu se dezmiriștise decît 53 hectare din totalul de 807 hectare recoltate pe raion.

În ce privește treierișul pînă la data susamintită nu s-au treierat decît 92 tone de păioase de pe o suprafață de 41 hectare recoltate.

O astfel de situație ar îngrijora pe oricine. Ce fac însă organele raionale?

În ședința colectivului agricol raional din 16 iulie, de pildă, accentul principal a fost pus pe... alegerea zilei festive de deschidere a treierișului. Cei 22 membri ai acestui colectiv aveau părerile împărțite: unii spuneau că treierișul trebuie inaugurat în cadru festiv, în toate comunele din raion, simbătă 21 iulie; alții erau de părere că condițiile nu sînt create pentru această dată și că festivitatea trebuie amînată pe luni 23 iulie.

Puțin s-a vorbit însă în cadrul acestei ședințe despre întîrzierea secerișului și treierișului; puțin s-a vorbit despre ariile care n-au fost încă amenajate, de balozele nerepărate.

Tovarășul Vasile Făgădaru, vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular raional, care girează în prezent munca de președinte al sfatului popular raional Aiud, împreună cu ceilalți 21 de membri ai colectivului agricol raional Aiud, ar face mai bine dacă ar alerga mai puțin după „festivități" și s-ar deplasa la sate unde ar putea da un ajutor mai temeinic la impulsionarea muncilor agricole de vară.

MIRCEA SCRIPCA
Corespondentul „Rominiei libere" în regiunea Cluj

Asbocimentul cel mai nou produs al industriei noastre

Fabrica de asbociment de la Bicaz — Foto: AGERPRES

Răsfoiesc notițele. E greu să mă hotărăsc cu ce să încep: să arăt ce este asbocimentul, care sînt foloasele sale, să vorbesc despre caracteristicile noii fabrici, despre constructori, să insist mai mult pe pregătirea cadrelor necesare întreprinderii... Este greu să te hotărăști. Sînt atît de multe de spus despre fabrica de asbociment de la Bicaz!...

Ce se poate face cu asbocimentul

În țara noastră există un fel de atelier de asbociment, de proporții reduse, la Oradea. Cum necesitățile erau mult mai mari, la Bicaz s-a construit prima fabrică din țară de acest gen. În Uniunea Sovietică industria de asbociment a luat o uriașă amploare, aducînd foloase de neprețuit, iar în Cehoslovacia se fac circa 150 feluri de produse din asbociment. Pentru necesitățile construcțiilor, noi am importat și importăm încă însemnate cantități de asbociment.

O idee sumară asupra foloaselor întrebuințării asbocimentului ne oferă cunoașterea faptului că plăcile de asbociment la tensiune ating cam 30.000 kg. pe cm.p., ceea ce înseamnă o rezistență la tensiune de aproape 4 ori mai mare ca a oțelului. Asbocimentul sub formă de plăci sau tuburi se poate folosi în loc de marmură, ebonită, fontă, țiglă, ca tablouri pentru contoare electrice etc. Chiar deșeurile de asbociment, amestecate cu ciment, pot da minunați înlocuitori de cărămidă.

După unele calcule sumare, producția de plăci de asbociment va putea înlocui jumătate din producția tuturor fabricilor de țiglă existente în țară. Interesant este că, deși asbestul în acest moment se importă, s-au găsit zăcăminte și în țară și este în studiu problema exploatării lui —, costul pe metru pătrat este cu mult mai ieftin prin folosirea asbocimentului decît prin folosirea țiglei.

Una din cele mai moderne fabrici de asbociment din lume

Sînt bine cunoscute bogățiile naturale imense din jurul Cheilor Bicazului. Marna și calcarul de aci, ca și energia electrică ce va fi furnizată de către hidrocentrala „V. I. Lenin" oferă posibilitatea construirii aci a unui uriaș combinat cu numeroase unități producătoare de ciment, asbociment, înlocuitor de cărămidă.

Nu de mult am pătruns în interiorul fabricii. Am privit îndelung, fără să îndrăznesc să-i deranjez, cum inginerul Ioan Coman, șef al producției la viitoarea fabrică, (spun viitoare deoarece în acel moment nu începuse încă să funcționeze), lua în primire cu strașnică exigență fiecare piesă montată. De nenumărate ori, urcînd și coborînd scările a urmărit inginerul și șeful lotului de montori, tehnicianul Mihail Sălceanu, skipul care urca în mod automat cu o încheiată încărcătură de asbest pe care îl tăsturna în malaxor și care tot în mod automat, urmărit doar cu privirea, își relua poziția și cobora încet la locul de încărcare. Nu-i vorbă, montorii de aci au deja experiență. Chiose, de pildă, a lucrat și la laminorul din Roman, și la o fabrică de biciclete, și la stațiile de egrenat gogoși de mătase din Pitești și Roșiorii de Vede. Cu toată strășnicia inginerului Coman, Chiose face față exigențelor și fără îndoială că pînă la urmă cei care vor lua în primire în mod definitiv mașinile nu vor avea de ce să fie nemulțumiți.

Se montează mașinile

*

În forfota halei, calmi, zimbitori și neîncetat înconjurați de cîte un grup de oameni care le ascultă cu deosebită atenție explicațiile, îndrumările, inginerii și tehnicienii sovietici, îmbrăcați în salopete albastre și cu șepci albe pe cap, privesc mulțumiți uriașele agregate, hala, care curînd vor da patriei asbociment.

ION MARIN

Un nou șantier de locuințe

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — În orașul Pitești a luat ființă un nou șantier. Din inițiativa comitetului executiv regional se construiesc noi blocuri pentru oamenii muncii, fiecare bloc avînd 18 apartamente.

Majoritatea materialelor se procură pe plan local. În acest scop, au luat ființă două fabrici de cărămidă, la Vața și Mărăcineni, iar lîngă Pitești un atelier de prefabricate. Tîmplăria necesară se execută în unitățile întreprinderii regionale forestiere.

Multe din aceste apartamente vor fi date în folosință chiar în cursul acestui an, datorită muncii stăruitoare desfășurată de echipele conduse de Marin Ghițu, Ion Păun, Gheorghe Stan, Apostol Stoenescu și alții.

Teatrul Evreesc de Stat își deschide stagiunea de vară

Teatrul Evreesc de Stat din Capitală își deschide stagiunea de vară, duminică 22 iulie a.c. orele 20,15, în grădina din strada Mircea Vodă nr. 5.

Cu acest prilej se prezintă în premieră spectacolul muzical de satiră și umor „Hai să ridem", de I. Flavius și I. Berg, iar muzica de H. Schwartzman și E. Săculeț. Noul spectacol al Teatrului Evreesc de Stat este regizat de M. Sekler, artist emerit al R.P.R.

Spectacolele Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Mongole în Capitală

Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Mongole, după un turneu întreprins în Uniunea Sovietică, va sosi în Capitala țării noastre marți 24 iulie a.c. Acest ansamblu, format din 130 de persoane sub conducerea locotenent-colonelului Iatma, va prezenta o serie de spectacole de cîntece și dansuri populare mongole în Capitală, precum urmează: 26 iulie la Teatrul de Vară „I. V. Stalin", 27 iulie la grădina Boema, la 28 iulie la Teatrul de vară „23 August", la 29 iulie la Arenele Libertății, la 31 iulie la Teatrul de vară „Nicolae Bălcescu".

După 1 august Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Mongole va pleca într-un turneu de 18 zile în diferite orașe din țară.

Convorbirile de pe insula Brioni

După tratativele iugoslavo-egiptene, pe insula Brioni au avut loc întrevederile dintre Tito, Nehru și Nasser. Propunîndu-și încă din capul locului să examineze împreună problemele de interes comun și să facă un tur de orizont al situației internaționale, în căutarea unor soluții pentru chestiunile litigioase, cei trei oameni de stat au făcut o operă utilă, salutată cu satisfacție de opinia publică internațională.

Conversațiile tripartite de la Brioni au fost urmărite cu interes de cercurile cele mai variate. Interesul este justificat de faptul că se întruneau reprezentanți a trei state situate la mare distanță unul de celălalt, fiecare în alt continent, cu structuri interne deosebite, dar care colaborează intens între ele datorită unei atitudini asemănătoare față de problemele internaționale. Interesul se datorește și faptului că, în diferite ocazii, cele trei state au arătat că promovează o politică de pace, preconizează metode și căi care să ducă la slăbirea încordării internaționale. S-ar mai putea adăuga de asemenea și faptul că opinia publică internațională a salutat încă de mult, cu simpatie ideea contactelor personale între șefii de state, metodă care și-a verificat în practică utilitatea.

Comunicatul care a fost dat publicității arată că la Brioni a fost îmbrățișat un mare număr de probleme și că cei trei interlocutori au încercat, din nou, să găsească posibilități pentru reglementarea unor chestiuni litigioase. Semnificativ este faptul că încă din capul locului s-a exprimat atașamentul față de principiile enunțate la conferința de la Bandung, principii însușite de un mare număr de state. Cei trei conducători de state s-au pronunțat din nou împotriva blocurilor și a scindării lumii. Prin aceasta s-a dat un răspuns prompt și proorocilor de profeție care trîmbițau pe toate cărările că la Brioni se va constitui un așa numit „bloc al neutraliștilor".

Fiecare dintre cele trei părți a subliniat deosebit în repetate rînduri, pe de o parte că atitudinea comună și promovarea unor inițiative internaționale comune nu este o încercare de a crea un „bloc neutru", pe de altă parte că față de problemele internaționale importante nu poate exista neutralitate. Aceasta relese chiar din comunicatul care cere realizarea unui progres pe calea dezarmării, suspendarea experiențelor cu arme termonucleare, intensificarea efortului de accelerare a dezvoltării regiunilor slab dezvoltate, necesitatea înlăturării embargourilor, reprezentarea R. P. Chineze la O.N.U., reglementarea problemei germane în conformitate cu dorințele poporului german. Comunicatul vorbește de asemenea despre faptul că „interesele contradictorii ale marilor puteri au îngreunat situația" în Orientul Mijlociu. Un alt pasaj exprimă o caldă simpatie față de dorința de libertate a poporului algerian.

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

Iată așadar punctele de vedere precis exprimate, soluțiile convenabile pentru apianarea conflictelor, înfrățit, o atitudine consecventă în favoarea micșorării încordării internaționale. Desigur că această nu poate convenii acelor cercuri care încă se cramponează de politica „pe marginea prăpastiei". Această nemulțumire se exprimă în unele comentarii din presa occidentală. Ea pare să se oglindească și în unele coincidențe de pildă, faptul că tocmai acum Statele Unite și Anglia au anunțat că nu mai înțeleg să dea Egiptului ajutor pentru construirea barajului de la Assuan!

Fără îndoială că întrevederile de la Brioni vor exercita o influență pozitivă în viața internațională. Ele vor determina, fără îndoială, o mai bună cunoaștere a realităților, o mai chibzuită analiză a situațiilor și, prin aceasta, vor putea determina o atitudine mai realistă din partea anumitor puteri în vederea soluționării unor probleme importante.

EUGEN PHOEBUS

Sărbătoarea națională a R. P. Polone

Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone
Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone
Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

VARȘOVIA

Cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Populare Polone, Prezidiul Marii Adunări Naționale, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă transmit dumneavoastră și întregului popor polonez sincere și călduroase felicitări.

În cei 12 ani care au trecut de la eliberarea Poloniei, poporul polonez, preluînd puterea în mîinile sale și dobîndindu-și adevărata independență națională, a parcurs o cale glorioasă, obținînd victorii istorice în dezvoltarea economiei și culturii naționale.

Aceste măreț succese au fost repurtate sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, luptător credincios pentru apărarea intereselor celor ce muncesc, pentru întărirea continuă a unității de nezdruncinat a marii familii a țărilor socialiste pentru consolidarea prieteniei și colaborării între popoare.

Poporul romîn nutrește pentru poporul frate polonez sentimente de profundă prietenie și-i urează noi succese în lupta pentru consolidarea cuceririlor sale și construirea societății noi, socialiste.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. — *Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne* — *Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn*

Recepție oferită de ambasadorul R. P. Polone la București

Cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Populare Polone — Ziua eliberării — Jan Izydorczik, ambasador extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P. Polone la București, a oferit simbătă seara o recepție la restaurantul Pescăruș.

La recepție au luat parte tovarășii: Chivu Stoica, N. Ceaușescu, I. Chișinevschi, Al. Drăghici, C. Pîrvulescu, Ștefan Voitec, Al. Bîrlădeanu, S. Bughici, Gr. Preoteasa, acad. prof. dr. C.I. Parhon, M. Mujic, Constanța Crăciun, M. Florescu, acad. I. Murgulescu, ing. Popa Gherasim, Ion Dumitru, F. Ghelfa, C. Loncear, Marcel Popescu, acad. M. Ralea, G. D. Safer, D. Simulescu, C. Teodoru, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, oameni de știință, artă și cultură, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Au luat parte șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

Recepția de la legația Belgiei din București

Dl. Joseph de Bruyn, însărcinatul cu afaceri al Belgiei la București, a oferit simbătă seara o recepție în saloanele legației cu prilejul sărbătorii naționale a Belgiei.

La recepție au participat: Chivu Stoica, Al. Drăghici, Șt. Voitec, Al. Bîrlădeanu, S. Bughici, Gr. Preoteasa, M. Mujic, ing. Popa Gherasim, acad. P. Constantinescu-Iași, C. Loncear, Marcel Popescu, acad. M. Ralea, Gh. D. Șafer, D. Simulescu, C. Teodoru, C. Paraschivescu-Bălăceanu, Th. Rudenco, N. Anghel, M. Novac și alții.

Au luat parte șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

Trenuri suplimentare între R. P. R. și R. P. Ungară

În vederea asigurării traficului sporit de călători și turiști din această perioadă, între R.P.R. și R.P. Ungară, începînd de la 24 iulie, se vor pune în circulație două trenuri accelerate suplimentare, care vor circula pe distanța Teiuș — Budapesta.

Călătoria cu aceste trenuri se face fără rezervarea locurilor, după următorul orar: trenul accelerat nr. 351 pleacă din Teiuș la ora 22,55 și sosește la Budapesta la ora 12,10; la înapoiere trenul accelerat nr. 352 pleacă din Budapesta la ora 17,50 și sosește la Teiuș la ora 8,38.

(Agerpres)

Importante succese pe șantierul laminorului din Galați

GALAȚI. Pe șantierul laminorului de tablă subțire de la uzina „Cristea Nicolae" din Galați au fost terminate lucrările de fundații ale laminorului și cuptoarelor, iar în curînd va începe pe montajul primelor caje trimise de uzinele „23 August" din București.

S-a terminat de asemenea construcția magazici de produse finite, iar la secția de gazogene s-au executat instalațiile stației de epurare a gazelor și s-au montat piăcile de bază la o baterie de 4 gazogene. În halele mari s-au montat 6 poduri rulante cu o capacitate de 5—15 tone și alte utilaje care vor contribui la mecanizarea muncii.

CULTURA și VIAȚA

La Bienala din Veneția

De vorbă cu pictorul ALEXANDRU CIUCURENCU

Din doi în doi ani, în bătrîna Veneție se desfășoară unul din cele mai însemnate evenimente din viața artistică mondială: Expoziția Internațională de artă plastică „Bienala de la Veneția".

Anul acesta, unul din pavilioanele care s-au bucurat de un deosebit succes la „Bienală" a fost pavilionul țării noastre, reprezentat prin lucrările unor artiști de seamă cum sînt: pictorii Alexandru Ciucurencu și Corneliu Baba, sculptorii Ion Irimescu și Corneliu Medrea și graficienii Jules Perahim și Ligia Macovei.

În frumoasa grădină a atelierului de pictură de pe șoseaua Kiseleff, am stat de vorbă cu pictorul Alexandru Ciucurencu, care a participat la Bienala de la Veneția. Amabil și emoționat de proaspetele impresii, pictorul Alexandru Ciucurencu ne-a oferit prilejul de a călători cîteva ceasuri — sfidînd paralelele și longitudinile — pe meleagurile Italiei.

— Canalele Veneției — ne spune tovarășul Ciucurencu — ne-au primit cu aspectul lor estival în ziua deschiderii Bienalei. Gondolierii îmbrăcați în costume de epocă, îmbinînd cele mai diverse culori, dădeau un farmec de carnaval deschiderii Bienalei. La Veneția gondolele sînt veritabile taxiuri și vaporașele țin loc de tramvaie.

...Dar acum să vorbim despre Bienală. Această expoziție internațională datează din anul 1895 iar țara noastră a participat pentru prima oară în 1907 (la cea de a șaptea Bienală). Bienala durează mai multe luni. De pildă anul acesta va lua sfîrșit în luna noiembrie. Ea este o oglindă vie care oferă publicului venit din toate colțurile lumii, realizările în arta plastică a țărilor participante. Contrastele cele mai puternice în artă, tendințele și curentele cele mai variate sînt prezentate în pavilioanele Bienalei. Un fapt care mi se pare semnificativ este acela că an de an a crescut numărul participanților. Anul acesta de pildă — la cea de a 28-a Bienală — au fost reprezentate mai multe state decît în anii precedenți. Bienala a pus și de data asta probleme deosebit de interesante atît în fața artiștilor plastici cît și a publicului în legătură cu drumul artei.

— V-aș ruga să ne vorbiți despre diferitele aspecte ale Bienalei, despre curentele de artă care s-au confruntat la actuala Expoziție...

Tovarășul Ciucurencu, desface dintr-un sertar Catalogul Bienalei, unde sînt reproduse multe din lucrările expuse. Le privim împreună:

— Vezi — ne spune maestrul Ciucurencu — aici este o oglindă a Expoziției. La această Expoziție au participat într-un număr foarte mare abstracționiștii. Ei considerâ că inspirația din realitate nu mai poate aduce nimic nou, că nu se mai poate face nimic nou interpretînd realitatea. Abstracționiștii nu au reușit pînă în prezent să se concretizeze. Privește de pildă sculptura aceasta. Este intitulată „Ochiul ființelor" și îl aparține englezului Lyn Chadwich. Este cu totul neinteligibilă. Juriul însă, spre mirarea multora, i-a acordat premiul Bienalei pentru sculptură. Trebuie spus că juriul a acordat multe premii suprei realiștilor. Dar, în cadrul Bienalei, abstracționiștilor, li s-a opus curentul realist, care se inspiră din realitate. Aceștia au fost după părerea mea cei care s-au impus cel mai mult la Bienală. În pictură — impresioniștii au adus lucruri noi, de lumină și culoare inspirate din natură, din realitate. Acolo, unde pătrunde lumina, pătrunde și poezia. Ducînd mai departe tradiția lui Cezanne și Matisse mulți pictori italieni merg pe acest drum au găsit mijloace noi de exprimare inspirîndu-se din realitate. Am să dau exemplul pictorului italian Pirandello (fiul scriitorului N.N.) care deși n-a fost premiat s-a impus prin noutatea lui. Un fapt care merită să fie subliniat este acela că în ultima Bienală, se remarcă tot mai mult prezența pictorilor din țările din afara care aduc în tablourile lor protestul social. Și numărul acestora crește... Este interesant de pildă pictorul Renato Gatusso care merge pe o linie realistă însă la el se observă oarecari violențe cromatice, culoarea omului dispare...

Critica de specialitate cît și marele public au primit cu interes lucrările artiștilor noștri plastici. În cartea de impresii numeroși vizitatori au notat aprecieri elogioase manifestîndu-și dorința de a achiziționa lucrările expuse.

— Aș vrea să-ți spun — ne întrerupe firul gîndurilor tovarășul Ciucurencu — că în afară de frumusețea și pitorescul orașelor pe care le-am vizitat, în afară de splendoarea Florenței (e o adevărată operă de artă) ne-a impresionat primirea caldă pe care ne-au făcut-o poporul italian, artiștii săi. A fost un prilej să ne cunoaștem mai bine, să adîncim legături de prietenie folositoare pentru ambele popoare.

*

M-am despărțit tîrziu de maestrul Ciucurencu, cu regretul că interesanta noastră călătorie a durat numai... două ore. L-am întrebat despre proiectele sale actuale. Răspunsul mi l-au dat bagajele pregătite pentru călătoria ce o va face peste cîteva zile spre meleagurile Moldovei, în mijlocul țăranilor atît de iubiți de el — unde va începe să picteze tabloul „1907".

D. TABACU

ALEXANDRU CIUCURENCU
Portretul mamei.

CORNELIU BABA
Portretul unei tinere.

Din lirica poloneză

PATRIA

K. I. Galcinskii

Cîntate-ades, din veac în veac,
Sînt multe cînturi care-ți plac,

Dar cel mai drag și cel mai sfînt
E-un singur cînt! Un singur cînt!

El te petrece veșnic viu
Din leagăn pînă la sicriu!

Și-acordu-i plin de vis și vrajă
Îți prinde sufletul ca-n mreajă,

Auzi? El sună cînd privești
Mușcate roșii la ferești,

Și stele mii, clipind ușor,
Și păsări care trec în zbor,

Și frunza mîndrului stejar...
Auzi cum sună iar și iar

În dulcea vorbă strămoșească,
În iarba ce-a-nceput să crească,

Ascultă-l cum tresaltă, cîntă
În prima ta iubire sfîntă,

Ascultă-l cînd îți iese-n cale
În vechi proverbe și zicale,

Și-n snopi de raze pe potecă,
Și-n dantul picurilor reci,

Și-n fulgul care-n vînt se zbate,
Și-n geniul lui Chopin, și-n toate!...

* * * * * * *

Ce-i cîntul? E pămîntul meu
Cu strălucire de curcubeu,

Cu crini, cu cînguri de alunu,
Cu fier și mine de cărbuni!

Un bulgăraș din glia noastră
Mi-i ca lumina-ntr-o fereastră!

Aici în glia mea bogată
E îngropat bătrînu-mi tată,

Aici de veacuri, în morminte
Zac strămoșeștile-oseminte!...

Iar noi, cei tineri, peste praguri
Pășim sub roșiile steaguri!

Și nu ni-i viața stearpă, goală,
E cîntec! Zvon de nicovală!

În muncă brațul nu slăbește!
Auzi cum viața clocotește

În mari uzine, pe ogoare,
Pe vasele pornite-n mare!

Se-aprind pe bolță zări senine
E veacul luminos de mine!

Rîvnitul veac ce va să vină!
Fii Țară — cîntec și lumină!

În românește de
M. DJENTEMIROV

„Citadela sfărîmată" — prima piesă românească jucată în Letonia Sovietică

Absolvind anul acesta clasa de regie a profesorului I. A. Zavadski de la Institutul de Artă Teatrală din Moscova, am fost invitați împreună cu colegul meu Călin Florian de către conducerea Teatrului Tînărului Spectator din orașul Riga — capitala Letoniei Sovietice — pentru punerea în scenă a unui spectacol românesc. Am primit cu bucurie această propunere și, la rîndul nostru, am propus colectivului piesa „Citadela sfărîmată", care de la prima lectură a fost întîmpinată de actorii teatrului cu încredere și entuziasm.

Am început repetițiile la 20 aprilie urmînd ca premiera piesei să aibă loc în jurul datei de 10 iunie curent. Termenul relativ scurt de lucru asupra piesei a fost impus de apropiata închidere a stagiunii și de plecarea teatrului în turneu în republica vecină, R.S.S. Estonă. Premiera piesei „Citadela sfărîmată" avea să constituie spectacolul de închidere a stagiunii, apoi să îmbogățească repertoriul teatrului pentru turneul în Estonia, și să deschidă stagiunea viitoare în toamnă.

Teatrul Tînărului Spectator „Comsomolul Leninist" din Riga este un teatru deosebit de îndrăgit și apreciat de publicul din Riga și din împrejurimile orașului ca și de publicul din diverse alte localități din republică, unde teatrul face deplasări în mod sistematic. Teatrul este însă în egală măsură frecventat și de publicul matur întrucît în repertoriul său sînt incluse și piese ca „Suflete moarte" de Gogol, „Romeo și Julietta" de Shakespeare, „Micuța Dorrit" după Dickens, „Discipolul diavolului" de Bernard Shaw și altele.

Ne-a părut semnificativ faptul că prima piesă românească cu care a făcut cunoștință publicul din R.S.S. Letonă a fost reprezentată de un teatru al tineretului. Mai tîrziu acest lucru a fost menționat și în presa locală, într-o recenzie intitulată „Un frumos și binemeritat succes" semnată de artistul poporului I. Iurovski. Autorul remarcă faptul că acest teatru al tineretului a încredințat spectacolul, directiei de scenă la doi tineri absolvenți. Într-o altă recenzie apărută în iunie în ziarul „Tineretul sovietic", criticul leonian, I. Valin, scria: „Piesa aduce cu sine evenimente istorice de mari proporții care ies cu mult în afara granițelor unei cronici de familie. (În traducerea rusească, făcută de N. Musulin și N. Kliucinikov, piesa este intitulată „În casa d-lui Dragomirescu" — I. M.) În același timp ea întrunește tipuri complexe și veridice și un subiect deosebit de emoționant și dramatic. După cum just formulează regizorii spectacolului, «piesa este o povestire despre unii eroi ai zilelor noastre care au găsit în viață un drum luminos învingînd chiar și orbia fizică, și despre oameni cu vederea bună, dar orbiți de teorii false și năzuințe înjositoare»".

Într-adevăr aceasta este ideea principală pe care am pus-o noi la baza spectacolului ținînd seamă de specificul teatrului. În lumina acestei concepții, personajele centrale ale spectacolului au devenit cei doi frați Petre și Matei Dragomirescu; conflictul dintre ei se ascute din ce în ce, constituind un ecou al marilor prefaceri petrecute în țara noastră în ultimii cincisprezece ani. Fericirea pe care și-o găsește primul ca și tragicul sfîrșit al celui de al doilea reprezintă un deznodămînt firesc al luptei dintre adevăr și minciună, dintre nou și vechi.

Munca asupra spectacolului n-a fost ușoară, întrucît complexitatea de teme și idei a piesei a cerut nu numai un studiu temeinic, ci și o muncă susținută din partea întregului colectiv creator care într-un timp relativ scurt trebuia să-și însușească și să redea întreaga bogăție spirituală a piesei.

Noi am căutat și se pare că în mare parte am reușit să aducem în spectacol, cît mai mult din specificul realității românești, atît în ceea ce privește ritmul de desfășurare a acțiunii și tipajul personajelor, cît și în caracterul decorului și al costumelor. Ne-a ajutat în a realiza acest lucru colectivul de actori cu care am lucrat într-o minunată atmosferă de prietenie și înțelegere, și care a îndrăgit în mod deosebit piesa ca pe una din lucrările dramatice de frunte din repertoriul teatrului lor. Alături de actori deosebit de tineri ca A. Oriova (Irina) și A. Smeliakov (Petre), în spectacol au obținut succese remarcabile actori mai vîrstnici ca R. Dambran — artist emerit al R.S.S. Letone — (Matei), C. Mihnevici — artist emerit — (Grigore Dragomirescu), E. Kromberg — artistă emerită — (Adela), F. Valițkala — artistă emerită — (bunica) și G. Kovalskaia (Emilia). Un aport însemnat au adus decorul și costumele executate de tînărul pictor M. Kitaev căruia pentru documentare am căutat să-i punem la dispoziție un material cît mai bogat.

Încă din timpul lucrului oamenii artei și culturii din Riga au urmărit cu interes montarea primei piese românești pe o scenă letonă. La premiera spectacolului care a avut loc în seara zilei de 12 iunie a asistat un numeros public care a urmărit cu atenție și emoție și a răsplătit cu multe aplauze rezultatul acestei munci.

O scenă din spectacolul „Citadela sfărîmată"

La sfîrșitul spectacolului, I. Ostrov, ministrul Afacerilor Externe și al Culturii R.S.S. Letone, ne-a înmînat diplome de onoare decernate printr-o hotărîre a Consiliului de Miniștri al R.S.S. Letone după o vizionare specială a spectacolului cu cîteva zile mai înainte. La premieră au fost prezenți reprezentanți ai vieții culturale și obștești și ai presei din Riga, precum și primul consilier al Ambasadei R.P.R. la Moscova, M.T. Vlad, care a oferit actorilor daruri. După spectacol a avut loc un banchet în cinstea colectivului creator al spectacolului. La care de nenumărate ori s-a toastat pentru prietenia popoarelor noastre și pentru continuarea și dezvoltarea schimbului de valori culturale dintre poporul român și leton, schimb ale cărui baze au fost puse prin prezentarea „Cetățeii sfărîmate" la Riga.

ION MAXIMILIAN
director de scenă, absolvent al Institutului de artă teatrală „A. V. Lunacearski" din Moscova.

CRONICA LITERARĂ

LAUDA FIINȚEI OMENEȘTI*)

De curînd, Tudor Arghezi a publicat o nouă carte de stihuri. Culegerea se cheamă „Cîntare omului", denumire sub care figurează ampul poem cu același titlu apărut acum un an în „Viața românească", două cicluri de poezii („Stihuri noi" și „Alte stihuri") scrise într-un răstimp de peste cincisprezece ani și un „Carnet" de versuri cu specificarea „Mai 1944".

Există convingerea, statornicită prin practică, precum că sinteza cea mai fericită a creației unui poet ar reprezenta-o în primul rînd volumele de versuri alese. De altfel în cele mai multe cazuri, așa e. Criteriul selecției severe aplicat la un material poetic bogat din care îți vine mai ușor să alegi un număr limitat de piese susceptibile să reprezinte partea cea mai „inspirată" a creației artistului avantajează antologiile individuale față de cărțile care se limitează la înregistrarea aproape fără excepție a versurilor apărute într-o perioadă de timp dată. Cu Tudor Arghezi se petrece însă un fenomen care trece dincolo de limitele obișnuitului. Cumpănindu-și gîndurile și potrivind cuvintele ei a încercat pe rînd ocara și cîntecul, a gustat amarul și dulcele, a mîngîiat mugurii dar și zdrențele rîvnind către o poezie care, după cum singur a mărturisit cîndva, trebuia să „semene cu neasemănatul, să se apropie de neapropiat". Roadele cele mai de preț ale acestei frămîntări, operele menite să restituie poporului ceea ce au primit de la dînsul — comorile graiului și ale înțelepciunii, nu apăruseră încă în vremea tipăririi ediției de „Versuri alese". Pe neașteptate poetul care și-a publicat primul volum de versuri la vîrsta de peste patruzeci de ani s-a înfățișat înaintea noastră cu patru cărți masive de stihuri, dintre care două au și apărut și care reprezintă fiecare în parte, o antologie. Dacă această efervescență a sîrguinței și a talentului se poate chema „miracol", există într-adevăr un „miracol" arghezian.

Articolul de față nu urmărește decît să înlesnească călătoria printre priveliștile poetice ale „Cîntării omului"; priveliști care înfrumusețează peisajul literaturii românești contemporane. Odată cu aceasta ar vrea să încerce și tălmăcirea unei cuceriri de mare preț a poeziei argheziene recente — însușire pe care ne îngăduim s-o numim **democratismul** poeziei noi a lui Tudor Arghezi, transmiterea mesajului său poetic către un număr de cititori în necontenită sporire, mai cu seamă către acei cititori care au încercat puține tresăriri estetice față de vechea poezie a autorului „Cuvintelor potrivite", n-au gustat o, lar dacă au gustat-o au simțit pe limbă un gust amar.

Democratismul creațiilor de felul „Cîntării omului" nu are nimic de-a face cu „poporanismul" desuet al producțiilor confecționate „pe înțelesul maselor" după un tipic ticluit de oameni care cunosc poporul numai din vizitarea muzeului satului ori din tratatele de etnografie. În distihurile „Cîntării omului" simburele poeziei se lasă descoperit pe de-a-ntregul de abia la a doua, a treia citire. Pentru greutatea tîlcurilor sale fiecare vers ar avea nevoie de explicații în subsol care să tălmăcească altitudinile, referințele premizele filozofice și științifice.

Cu toate acestea poemul lui Tudor Arghezi, împreună cu toate poeziile din volum sînt democratice în sensul cel mai nobil al cuvîntului. Esența acestui democratism rezidă în perspectiva plină de strălucire atribuită de poet destinelor omenirii, în respectul impins pînă la veneratie față de ființa umană, în încrederea nestrămutată în forțele creatoare ale omului.

Există la începutul ciclului „Cîntare omului" o poezie care se intitulează „Umbra". Nu este vorba de o ivire supranaturală ci chiar de conturul corpului omenesc proiectat în exterior de lumina zilei — este ceea ce poetul numește plastic „însoțitoare mută-n-o-dihnă și mișcare". Tîlcul acestor versuri s-ar putea reda la explicații felurite. Traducerea cea mai credincioasă a ideilor poetului din acest simbol mi se pare însă identificarea destinului „umbrei" cu acela al poeziei și al poetului în deosebi, legătura nedespărțită a acestora cu natura ființei omenești. De altfel stihurile următoare confirmă supoziția. Nedesmințindu-și menirea de veșnic însoțitor al omului poetul urmărește cum se sfărîmă în tăcere anii și generațiile, slăvește pe constructorii monumentelor cu vîrfuri care ating înaltul, aclamă născocirea mașinilor. Îndreaptă pumnul injurios către stele sfidînd „providența" în numele rațiunii. Învinge suferința, își încordează mînia și nădejdea. Lauda omului este făcută în legătură cu o seamă de evenimente epocale reprezentînd adevărate sărbători ale neamului omenesc la diferite virste. Sînt celebrate astfel sărbătoarea ridicării omului pe poziția verticală sărbătoarea „răpirii" focului, a născocirii uneltelor, a clipei cînd, schimbîndu-și mitica „osîndă" în bucurie, oamenii au cunoscut fericirea muncii și înscriși momentul cînd, biruind toate forțele opresoare, omul devine propriul său stăpîn. Suita de poezii nu urmărește ordinea riguroasă a succesiunii evenimentelor în timp. Poemul nu este un compendiu versificat al istoriei universale. În afara poeziilor care sînt consacrate „sărbătorilor" de care aminteam mai sus („Nici o silabă-n-treagă", „Pînă atunci", „Împlinire", „Născocitorul"...) se află în „Cîntare omului" o seamă de momente lirice cu un adînc conținut filozofic.

Este interesant de urmărit cum în această suită de versuri vioara lui Tudor Arghezi, acea „singură vioară" de care vorbea în „Testament" parcurge registre deosebite, trece cu virtuozitate de la unul la altul. Să ne gîndim de pildă la contrastele de tonalitate și atmosferă prezente în unul și același poem de la solemnitatea epopeică a versurilor din „Pînă atunci" la proporțiile caricaturale în care este înscrisă figura lui „Vodă" din „A fost o noapte oarbă", trecînd prin subtilitățile ironice ale satirei anticlericale „Un altul zise".

Cită prospețime și vitalitate artistică mărturisește doar această variantă a legendei prometeice:

„Într-un avînt sălbatic te-ai dus pînă la stele
Și te-ai întors, aprins, cu una dintre ele.
Că mîna îi arsese cu care-ai scormonit
În jocul alb din cîmpul de sus, ești răpăitit.
Ai pus-o să răsară, să-ți ardă-n vatra goală.
A fost, biruitoare, înflia ta răscoală"
(La stele)

Și ce deosebire între natura acestui fel de vibrații și imaginea răbufnirii vulcanice a nopților oarbe cînd mînia clocotitoare a norodului zguduie din temelii orînduirea nedreaptă și pe împilatori:

„Ospețele-n furtună, zburate de vîrtej.
Ogîrlă dumicații-n gingie și gîtlej.
Amestecați cu cioburi, stăpînilor, sub mese,
Li se trezea beția de prinți și de prințese.
Un urlet, ca de mare-n răzvrătire,
Înțoiul gros al morții-ncepu să se dezire.
Irumpta, omenirea din ghizduri și zăgaze,
Isca viitori, prăpăstii și piscuri de talaze".
(A fost o noapte oarbă)

O altă latură a poeziei argheziene nu inedită dar care se înfățișează în „Cîntare omului" în expresii artistice de o răpitoare frumusețe este poezia perfecțiunilor dacă o putem numi așa, ale acelor forme ale făpturii omenești sau ale naturii sorîte să sugereze armonia, desăvîrșirea, să cultive dragostea pentru adevăratele prețuiri și frumusețe. În această categorie se încadrează de pildă poeziile în care Tudor Arghezi dă laudă mîinii și ochiului.

Observarea detaliului anatomic nu e un motiv nou în creația poetului „Blestemelor". Inovatoare pentru creația artistului apare aici rezonanța pe care o capătă imaginea elementelor făpturii umane într-un desăvîrșit acord cu preocupările și năzuințele omului, cu vibrațiile ființei sale. Mîna omului devine astfel un simbol al muncii atoate făcătoare:

„Și meșterul Manole visa o mînăstire,
Dar dase-a acea-o vie din moarta-nchipuire?
Cînd degete-ale dreptei cu cinci din mîna stîngă
Putuseră s-o naște și ursitele să-n-fringă.
Aceleași mîini și brațe care-au clopiit în stîncă
Și Sfinxul, păzitorul nisipurilor încă"
(Să fi-o tărît)

Rod ale aceleeași sensibilități față de tot ceea ce deșteaptă simțirea omului dornic de viață sînt un mare număr de poezii din ciclurile „Stihuri noi" și „Alte stihuri". Ca un călăuz iscusit, Tudor Arghezi ne îndrumă pașii prin microcosmul „celor care nu cuvîntă", ne îndeamnă să asistăm la „parada" gîngăniilor, ne face cunoștință cu Hoțu, cu cele cinci pisici, cu rumegătoarele bărboase îmbrăcate în giubele lungi de șiac...

Cîteodată giuvaerele scînteiază ca niște boabe de rouă prinse în corolele florilor. De pildă în „Adormita" sau în cele patru strofe ale poeziei „Noaptea" — atîț de frumoase încît s-ar putea ca, urmînd calea multora din operele marilor artiști, să intre în acel patrimoniu poetic ce se transmite din gură în gură în popor (a cărui fantezie de altfel uneltește deseori soarele și noaptea cu un fiăcău și o laiă). Este și acesta un aspect al democratismului poeziei argheziene noi despre care nu s-ar fi putut vorbi în urmă cu cincisprezece ani.

Un loc aparte în ultimul volum de versuri al lui Tudor Arghezi îl ocupă poeziile care înfățișează răspunsul poetului la frămîntările timpului său. Carnetul de versuri „Mai 1944" reînvie o atmosferă care deșteaptă în mintea fiecăruia din noi amintiri legate de ororile războiului. Amintirea lor o evocă asemenea poezii antirăzboinice ca „Păsările de fier", „Convoiul sicrielor", „Moartea'n vatră", „Un lazaret". Lor li se pot adăuga și versuri ca „În satele și văile", „Într-un județ", „De la Jii în drum", „Țara mea", scrise în anii dictaturii fasciste. Trebuie subliniat că impresia generală pe care o lasă cititorului versurile antirăzboinice risipite prin toate cele patru cicluri ale volumului nu este aceea a meditațiilor unui profet pacifist, ci a unui protest conștient și lucid.

Poezia din trecut a lui Tudor Arghezi purta în multe părți ale ei dorul înălțimilor, năzuința către o atmosferă purificată în care poetul să nu mai fie silit să respire miasmele putreziciunii din juru-i. „Poțecile humii" adică ale pămîntului dorea să le străbată în tovărășia mulțimii „purtînd în vîrful lăncii, spre cer o stea mai nouă".

„1907" și „Cîntare omului" nu mai suferă de nostalgia culmilor și a aerului ozonat. Ele respiră certitudine și plinătate. E meritul poetului, dar în primul rînd al țimpurilor noastre care au dat vigoare nouă acestui mare artist al limbii românești.

BORIS BUZILA

**) Tudor Arghezi — „Cîntare omului" — (E.S.P.L.A.).*

CĂRȚI NOI

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA ȘI ARTĂ:

MIHAI BENIUC: Poezii
368 pagini — *4 lei*

G. BACOVIA: Poezii (Cu o prefață de Eugen Jebeleanu)
208 pagini — *5 lei*

MIHAI RALEA: Cele două Franțe
408 pagini — *6.75 lei*

MARIA ARSENE: Un tovarăș vine astă seară...
184 pagini — *2.10 lei*

DIMOS RENDIS: Argonauții (În românește de Ioanichie Olteanu)
208 pagini — *3.10 lei*

— Zeița de jad (În românește de Sergiu Dan)
144 pagini — *1.50 lei*

IN EDITURA CARTEA RUSĂ:

L.N. TOLSTOI: Opere vol. III. (Nuvele și povestiri)
336 pagini — *15.20 lei*

Ingăduințe culpabile

Am cunoscut un muncitor la o fabrică din Bacău, care mi-a povestit că în cartierul său, un gestionar de la un centru de pîine obișnuiește să ia 50 bani în plus la fiecare kilogram de pîine. Cu mult lux de amănunte, mi-a arătat cum a trimis pe cineva să-i cumpere două kg. de pîine, cum gestionarul respectiv i-a luat 5 lei, iar el, foarte supărat, s-a deplasat personal pentru a face vînzătorului necinstit o strașnică morală.

— Auzi tovarășe, îmi spuse omul cuprins de legitimă indignare, el vinde — m-am interesat ulterior — 4.120 pîini pe zi. Asta înseamnă că într-o singură zi el „ciupește" mai mult decît cîștigă cinstit, într-o lună, multi muncitori fruntași.

M-am alăturat revoltei sale, pe deplin justificate, și l-am rugat să-mi spună numele gestionarului și numărul centrului respectiv. Cetățeanul indignat m-a privit stingherit, a dat să spună ceva, s-a răzgîndit și în cele din urmă mi-a declarat, bîlbîindu-se nițel că nu-și aduce aminte, dar să nu am nici o grijă, ne va scrie el la *redacție* o scrisoare în care va arăta totul amănunțit etc.

Coincidența a făcut ca în aceeași fabrică să fi cunoscut un alt tovarăș, inginer, om cu muncă de răspundere, care mi-a povestit un alt caz. Voia să-și cumpere de mult timp mobilă. Un dormitor întreg. Nu e singurul cumpărător însă din Bacău și garniturile de mobilă care sosesc la magazinul respectiv din centrul orașului, sînt solicitate de mulți. A văzut într-o simbătă aducîndu-se trei garnituri. A intrat imediat în magazin.

— Veniți luni, i-a spus vînzătorul.

Cînd a venit luni, nu a mai găsit nici urmă din cele trei garnituri. Întrebînd pe vînzător, acesta i-a spus ridicînd din umeri:

— V-am spus eu ceva? N-ați auzit bine probabil!

Ce concluzie credeți că a tras tovarășul inginer, om cu muncă de răspundere?

— De-acum știu firul — mi-a mărturisit el zîmbind. Cînd am să văd vreo garnitură sosind la magazin, nu mai aștept cu ziua de luni, ci mă duc duminică la el acasă, îi dau „ceva" și sînt sigur că astfel voi rezolva problema mobilei.

Bineînțeles nu mi-a dat nici el numele vînzătorului cu pricina.

Cele două fapte mai sus pomenite le-am întîlnit la Bacău întîmplător în aceeași zi. Ele nu se întîmplă însă numai în acest oraș. Ele nu sînt de asemenea singurele aspecte negative care se mai manifestă în comerțul nostru și care aruncă o umbră rușinoasă asupra multor lucrători cinstiți din comerț.

Te întrebi cuprins de mirare și de nemulțumire: de ce oameni cinstiți tolerează asemenea manifestări negative? De ce se fac părtași unor asemenea fapte, de ce încurajează asemenea lucruri? Cred că vinovați aci nu sînt numai acei lucrători din comerț care înșeală pe cumpărători, ci și cumpărătorul care se împacă cu asemenea atitudini, care trece cu vederea și admite, sacrificînd din propriul lui buzunar, o sumă de bani cîștigată prin muncă cinstită, „procopsirea" unor oameni necinstiți, cu apucături ce trebuie stîrpite din rădăcini.

Aci poate fi eficace un singur leac: o opinie publică necruțătoare, care să dea în vileag orice încercări de matrapazlîcuri și să nu treacă indiferentă nici pe lîngă manifestările de toleranță față de asemenea apucături. Această opinie publică trebuie să o alcătuiască marea masă a lucrătorilor cinstiți din comerț și mai cu seamă, și masa și mai mare a cumpărătorilor.

SANDU MANEA

Înmînarea actelor de proprietate unor cetățeni de naționalitate germană

ORAȘUL STALIN. În comunele din regiunea Stalin au avut loc în ultimul timp adunări populare în cadrul cărora au fost înmînate actele de proprietate asupra caselor și terenurilor din jurul lor, restituite conform unei Hotărîri a Consiliului de Miniștri, unui număr de țărani muncitori de naționalitate germană. Pînă în prezent, 12.000 de cetățeni romîni de naționalitate germană din regiunea Stalin au primit asemenea titluri de proprietate prin care reintră în posesia caselor lor.

În raionul Sibiu, de altădată raion cu o numeroasă populație de naționalitate germană, pînă în ziua de 18 iulie, peste 3.200 de cetățeni au primit acte de proprietate.

Printre cei 400 de cetățeni din comuna Cristian, care au primit titluri de proprietate, sînt și repatriații Mihail Drotlef, Mihail Zeck, Ion Zeck, Samuilă Grenerth, Francisc Gadelmaier și Mihai Fuxuber. De asemenea, soțiile a 18 cetățeni, care sînt încă în străinătate, au primit casele în folosință.

(Agerpres)

Informații

La invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea sîmbătă a sosit în Capitală dl. Raman Kulan Velavudhan, membru al parlamentului indian, ziarist, care ne va vizita țara.

La sosirea pe aeroportul Băneasa, oaspetele indian a fost întîmpinat de Gh. Vidrașcu, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale, I. Bogdan, vicepreședinte al I.R.R.C.S. și alții.

*

Membrii delegației Comitetului pentru schimburile cu estul — „Ostausschuss" — din Republica Federală Germană, care duc tratative cu o delegație romînă în cadrul Comisiei mixte prevăzută de convenția încheiată între „Agroexport" și „Ostausschuss", au vizitat în cursul zilei de vineri Galeriile Naționale de Artă și au făcut o plimbare la Snagov.

După o vizită pe Valea Prahovei și la Orașul Stalin, membrii delegației „Ostausschuss" vor continua luni în Capitală tratativele.

*

Vineri dimineața s-a înapoiat în Capitală delegația guvernamentală a R.P.R. condusă de tov. V. Steriopol, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, care a dus tratative și a încheiat un acord comercial de lungă durată cu Republica Egipt.

(Agerpres)

SPORT

Jocurile balcanice de atletism

BELGRAD 21 (Agerpres). — În ziua a doua a Jocurilor balcanice de atletism, timpul frumos, însorit, a atras peste 20.000 de spectatori în tribunele Stadionului Armatei din Belgrad. Rezultatele au fost mai bune decît în prima zi, înregistrîndu-se patru noi recorduri balcanice și mai multe recorduri naționale. Atletul romîn Ilie Savel a cucerit titlul de campion balcanic la proba de 400 m. garduri cu timpul remarcabil de 51"6/10, doborînd în același timp recordul țării și recordul balcaniadei.

Iată rezultatele tehnice: 400 m. garduri finală: 1. Ilie Savel (R.P.R.) 51"6/10 (nou record balcanic și al R.P.R.); 2. Stănel (R.P.R.) 52"7/10; 3. Osguder (Turcia) 53"4/10; 1500 m.: 1. Mugosa (R.P.F. Iugoslavia) 3'47" (record balcanic); 2. Murat (R.P.F. Iugoslavia) 3'47"6/10; 3. Constantinidis (Grecia) 3'48". Atletul romîn Birdău a ocupat locul 5 cu timpul de 3'50" (nou record R.P.R.); 3000 m. obstacole: 1. Papavasiliu (Grecia) 8'56" (record balcanic și al Greciei); 2. Bădici (R.P.R.) 8'56"6/10 (record romîn); Strzelbinski (R. P. R.) 8'59"; Lungime: 1. Savici (R.P.F. Iugoslavia) 7,32 m. (record balcanic); 2. Zlatkov (R.P. Bulgaria) 7,17 m.; 3. Siropulos (Grecia) 7,07 m.; ciocan: 1. Berziak (R.P.F. Iugoslavia) 56,58 m.; 2. Krumov (R.P. Bulgaria) 56,54 m.; 3. Răcinescu (R.P.R.) 54,95 m.; ștafeta 4x100 m.: 1. R.P. Bulgaria 41"7/10, 2. R.P.R. 41"9/10; 3. R.P.F. Iugoslavia 41"9/10; 4. Grecia 42"8/10; 5. Turcia 49"3/10; 200 m. plat semifinale: seria I-a 1. Kolev (R.P.B.) 21"8/10; seria II-a: 1. Wissenmayer (R.P.R.) 22"2/10; 400 m. plat semifinale seria I-a: Pilis (Grecia) 46"7/10; 2. Șudrigean (R.P.R.) 48"8/10; seria II-a: 1. Savel (R.P.R.) 48" (cel mai bun timp de la recordul lui Molna 47"8/10); 110 m. garduri: serii: seria I-a 1. Lorger (R.P.F.I.) 14"9/10; 2. Păunescu (R.P.R.) 15"6/10; seria II-a: 1. Kaburov (R.P.B.) 15"2/10; 2. Stănel (R.P.R.) 15"5/10.

Clasamentul pe țări după ziua a doua: 1. R.P.F. Iugoslavia 85,5 puncte; 2. R.P. Romînă 73 puncte; 3. R.P. Bulgaria 61 puncte; 4. Grecia 34 puncte; 5. Turcia 8,5 puncte.

În „Cursa munților", C. Dumitrescu a cîștigat etapa a 6-a

Penultima etapă — a 6-a — a competiției cicliste, „Cursa Munților" s-a disputat simbătă pe un circuit în împrejurimile Orașului Stalin. Ciclișții au avut de parcurs 125 km. (7 ture): Orașul Stalin-Ghimbav-Cristian-Orașul Stalin. Victoria a revenit lui Constantin Dumitrescu care de data aceasta a dat întreaga măsură a valorii sale de rutier. Deși nu mai poate recupera întîrzierea din etapa a 3-a, Dumitrescu își va fi reabilitere, cîștigînd cel mai mare număr de etape în „Cursa Munților" (pînă acum trei). Pe de altă parte etapa de ieri i-a dat posibilitate dinamovistului N. Maxim să-și consolideze poziția de fruntaș al clasamentului, deoarece principalul său adversar, Ion Vasile, a pierdut aproape 5 minute din cauza unei defecțiuni tehnice.

Cursa a început într-un ritm foarte rapid care a fost menținut pînă la sfîrșit, ducînd la realizarea unei medii orare de 38,895 Km. Primele două ture s-au consumat fără a se produce vreo evadare. În turul trei I. Vasile rupe cablul de la bicicletă și se oprește pentru a aștepta mașina atelier. Sezisînd aceasta N. Maxim, Ștefu și ceilalți dinamoviști accelerează viteza și plutonul se împarte în mai multe grupe. În turul 4, Poreceanu sparge, rămînînd cu Vasile, la o distanță de 3 minute față de grupul fruntaș. Pînă la sfîrșit primul „pluton își mărește avansul, iar în ultimul tur Dumitrescu se distanțează și trece de unul singur linia de sosire cu un avans de aproape 1 minut.

Clasamentul etapei: 1. C. Dumitrescu (C.C.A.) 3h 14' 22"; 2. I. Constantinescu (C.C.A.) 3h 15'25"; 3. N. Pelicaru (C.C.A.); 4. A. Șelaru (Dinamo); 5. I. Hora (Dinamo); 6. Șt. Ștefu (Dinamo); toți același timp. 7. C. Tudose (Progresul) 3h 15'28"; 8. L. Zanoni (Dinamo); 9. N. Maxim (Dinamo); 10. R. Schuster (Dinamo), același timp.

În clasamentul general individual continuă să conducă N. Maxim (Dinamo) cu 24 h 31'13", urmat de I. Vasile (C.C.A.) la 4'47", L. Zanoni (Dinamo) la 7'30", C. Tudose la 9'08", R. Schuster la 10'38", I. Hora la 16'21", St. Poreceanu la 17'51", C. Dumitrescu la 20'15", Șt. Ștefu la 21'43".

Astăzi se desfășoară ultima etapă, Orașul Stalin-Predeal (Clopilea) — București (176 km). Sosirea va avea loc pe stadionul Dinamo în jurul orei 17,30.

Trei oaspeți ne vorbesc despre meciul de box București-Paris

După întîlnirea de box București-Paris, disputată vineri seara pe ringul de la stadionul Republicii, și cîștigată de reprezentanții noștri cu scorul de 8—2, am avut prilejul să stăm de vorbă cu cîțiva din membrii delegației pugiliștilor francezi.

JEAN MARCAULT, antrenorul formației pariziene, ne-a spus: „Am revăzut cu plăcere la lucru pe excelenții boxeri romîni care încă de anul trecut, la Paris, îmi lăsaseră o bună impresie. Față de valoarea arătată atunci, ei au dovedit că sînt în progres, mai ales în ceea ce privește varietatea acțiunilor ofensive și în special a preciziei loviturilor. Dacă ar trebui să remarc pe vreunul dintre boxerii bucureșteni, primul despre care aș trebui să vorbesc este după părerea mea Mircea Dobrescu. Dintre ceilalți boxeri romîni, Gh. Fiat a rămas același valoros pugilist pe care l-am cunoscut și în trecut, în timp ce C. Dumitrescu s-a dovedit un adevărat artist".

Boxerul de culoare PAVILLA a ținut să ne vorbească despre partida lui: „Meciul în compania lui Vasile Tiță a fost foarte greu și epuizant. Deși am folosit toată gama loviturilor, am cedat. Romînul a avut o tactică foarte bună S-a apărat corect și dîrz în momentele dificile, dar a știut întotdeauna în atac să recupereze punctele pierdute. Și reușind acest lucru a învins".

CADOT, reprezentantul echipei pariziene la categoria „pană", a făcut aprecieri asupra comportării, în general a echipei noastre: „Romînii au fost mai buni, s-au orientat mai bine în ring și, beneficiind de o echipă alcătuită din elemente de valoare, ne-au învins concludent. Am cedat în fața unei formații bine pregătită fizic, tehnic și mai ales tactic, ai căror boxeri ne-au lăsat o impresie excelentă. Alți cîți și colegii mei vom înfrunta ori cînd cu plăcere, în frumoasa dvs. țară sau la noi acasă, o selecționată romînă".

P. ALEXANDRU

Leipzig — București la fotbal

Pentru data de 5 august a fost perfectată o întîlnire de fotbal Leipzig—București care să se dispute la Leipzig, în cadrul unor serbări sportive.

Pe cît se pare, echipa Capitalei pentru acest joc se va alcătui pe osatura formației bucureștene Locomotiva.

12 ani de industrializare în Polonia populară

Tadeusz Pojmansky
redactor la ziarul „Życie Warszawy"

Acum 12 ani, la 22 iulie 1944, a fost publicat Manifestul Comitetului Polonez de Eliberare Națională al primului guvern muncitoresc-țărănesc al Poloniei populare. În orașele și satele eliberate atunci numai în estul Poloniei, poporul se oprea în fața afișelor alb-roșii și citea cuvintele Manifestului. Acestea se întipăreau adînc în mintea fiecăruia. Oamenii le citeau cu surîsul pe buze și adeseori chiar cu cîte o lacrimă de fericire. Anii sumbrei și tragicei ocupații hitleriste au trecut pentru totdeauna.

Manifestul Comitetului Polonez de Eliberare Națională anunța în cuvinte simple și pe înțelesul tuturor: Polonia poporului muncitor va naționaliza, reconstrui și dezvolta industria, va expropria moșierimea, va înfăptui reforma agrară, ca să satisfacă foamea seculară de pămînt a țăranilor, va ocroti poporul sub toate aspectele, îi va asigura toate condițiile de viață: muncă, învățămînt, dezvoltarea culturală, odihnă etc.

De atunci au trecut 12 ani, ani grei, de neobosit efort și renunțări, dar plini de o credință adîncă în victoria socialismului. Avem în urma noastră planul de trei ani de reconstrucție a industriei și agriculturii, avem în urma noastră îndeplinit victorios greul plan de 6 ani de reconstrucție a întregului potențial al economiei naționale, planul creării bazelor socialismului.

În decursul acestor ani am realizat destul de mult. Am construit sute de fabrici noi și cartiere moderne de locuit. Am reconstruit din ruine capitala noastră Varșovia. Jurămîntul Comitetului Polonez de Eliberare Națională depus poporului polon prin cuvintele Manifestului în zilele dogoritoare ale lui iulie 1944 a fost pe deplin respectat.

Oriunde privim astăzi în jurul nostru vedem roadele muncii noastre. În șantierele navale din Gdansk, Gdynia și Szczecin s-au construit zeci de vapoare de diferite mărimi. Cargoboturi pentru mărfuri, minereu și cărbuni se construiesc în serie. Construim o serie de vapoare cu tonaj de 10.000 tone, din care primele două „Marceli Novotko" și „Bolesław Bierut" vor porni în curînd în larg.

Înainte de război în Polonia n-a existat o industrie de automobile. Astăzi avem două fabrici de camioane: „Star" în Starachowice și „Liublin" în orașul Liublin, fabrica de autoturisme „Warszawa", fabrica de motociclete din Varșovia, fabrica de tractoare „Ursus" și mai construim încă o fabrică de motociclete la Szczecin.

Am construit un uriaș combinat chimic în Oswiecim. În 4 mari fabrici construim vagoane, locomotive cu aburi, electrice și cu motor. Am mai construit și alte diferite fabrici.

Dar obținerea acestor succese ar fi fost imposibilă, dacă n-am fi pus accentul pe reconstrucția industriei grele și mai ales a uzinelor siderurgice și metalurgice. După cum se știe, cantitatea producției de fier și oțel constituie etalonul de bază al bogăției și forței economice a țării. Și în acest domeniu în planul de 6 ani am înregistrat un salt uriaș înainte, și aceasta constituie poate cea mai valoroasă realizare.

De altfel, să redăm cîfrele: în anul 1938 Polonia a produs 1.441.000 tone oțel. În anul 1955 a produs 4.426.600 tone oțel. Producția de oțel a crescut în planul de 6 ani cu 93 la sută. În același timp producția oțelului, de exemplu în Anglia a crescut cu 26 la sută, în Franța cu 27 la sută.

În anul 1938 Polonia a produs, socotind pe cap de locuitor, 41 kg. oțel. În același timp Italia — 51 kg. oțel, Franța 169 kg... Dar în anul 1954 situația s-a schimbat: Italia 87 kg. pe cap de locuitor, Polonia 155 kg. (în anul 1956—193 kg.) și Franța 246 kilograme.

Aceste cifre vorbesc despre dezvoltarea rapidă a economiei noastre naționale. Dar să nu uităm cît ne mai desparte încă de sora noastră, Cehoslovacia, unde pe cap de locuitor revin 340 kg. oțel. Ne așteaptă încă multe eforturi pentru ca să ajungem și noi la acest nivel.

În planul de 6 ani industria construcției de mașini din R.P. Polonă a început să producă pentru prima oară instalații de uzine, care înainte de război nu s-au fabricat niciodată în țară. Au luat ființă birouri de proiectări pentru construcția noilor uzine. În aceste eforturi n-am fost singuri.

Uniunea Sovietică și țările de democrație populară ne-au acordat un uriaș și prețios ajutor.

Din Uniunea Sovietică am primit documentația și instalațiile pentru construirea uriașului combinat siderurgic „V. I. Lenin" (Nowa Huta), pentru uzinele de metale prețioase din Varșovia, pentru uzinele de aluminiu din Skawina și unul din cele mai mari bluming din Europa de la uzinele „Bobrek". În decursul realizării planului de 6 ani am construit 10 cuptoare Martin noi și am reconstruit 6. Au luat ființă 3 oțelării noi perfect utilate. Înainte de război aveam numai cîteva cuptoare cu o capacitate de circa 50 tone — astăzi nu construim cuptoare mai mici de 185 tone.

Un capitol separat în istoria metalurgiei noastre îl constituie uzina „V.I. Lenin" (Nowa Huta). În locul unui sat sărac din imediata apropiere a orașului Cracovia, a luat ființă în perioada planului de 6 ani un uriaș combinat și s-a ridicat un oraș modern care astăzi numără peste 100.000 locuitori. Grație ajutorului sovietic, prima etapă a construcției combinatului a fost terminată. În curînd acest combinat, după ce totul va fi pus în funcțiune, va produce mai mult decît toate uzinele care existau în țara noastră înainte de război.

În timpul planului de 6 ani Polonia a realizat pînă la 3,1 milioane tone de fontă și 4,4 milioane tone de oțel pe an. Planul de 5 ani, a cărui realizare a început în acest an pune ca o sarcină sporirea producției de oțel la 7,5 milioane tone în ultimul an al planului. Aceasta ne va permite ca la 30.000.000 locuitori, în anul 1960, să revină 250 kg. oțel pe cap de locuitor.

Prin introducerea unei noi tehnici în construcția uzinelor siderurgice și metalurgice vom realiza neconditionat sarcinile puse în fața noastră prin planul de 5 ani și vom ridica economia noastră națională la un nivel și mai înalt.

Iată sarcinile serioase care stau la cea de-a 12-a aniversare a Poloniei populare în fața poporului polonez în construirea bazelor socialismului.

Colaborarea dintre medicii romîni și germani

Declarația prof. dr. I. PAVEL

Zilele trecute s-a înapoiat din R.F. Germană delegația Societății științelor medicale din R.P.R. — compusă din prof. dr. I. Pavel și dr. E. Seropian — care a participat la lucrările Simpozionului asupra fiziopatologiei, diagnosticului și tratamentului bolilor de ficat, care s-a ținut la clinica medicală din Freiburg im Breisgau la începutul lunii iulie. Într-o convorbire cu un redactor al Agenției Romîne de Presă Agerpres, prof. dr I. Pavel a declarat:

„Participarea delegației Societății științelor medicale din R.P.R. la lucrările Simpozionului de la Freiburg im Breisgau a fost un bun prilej pentru dezvoltarea de legături de prietenie și colaborare științifică între medicii din R.F. Germană și R.P.R. La acest Simpozion au luat parte numeroase personalități medicale germane, precum și savanți și medici din Anglia, Franța, S.U.A., R. Cehoslovacă, R.P.R., Elveția, Austria, Danemarca, Norvegia și din alte țări.

Delegația romînă a participat la discuții și a vorbit despre realizările în domeniul cercetărilor asupra bolilor ficatului și a diabetului. De asemenea a prezentat comunicarea intitulată „Icterul prin inhibiția funcțională a secreției biliare", subiect care a reținut atenția participanților la lucrări".

În continuare, prof. dr. I. Pavel a arătat că în timpul petrecut în R.F. Germană medicii romîni au avut ocazia să viziteze institutii medicale, să aibă convorbiri prietenești cu specialiștii germani. „Trebuie să scoatem în mod special în evidență faptul că profesorul Heilmeyer — conducătorul clinicii din Freiburg și inițiatorul Simpozionului — precum și colaboratorii săi au acordat o atenție deosebită delegației romîne.

Peste tot, medicii germani care ne-au înconjurat cu amabilitate s-au interesat de descoperirile medicale din țara noastră, despre unele tehnici terapeutice noi folosite în R.P.R. Mulți dintre ei și-au exprimat dorința de a se lărgi legăturile dintre medicii germani și romîni în scopul propășirii științelor medicale.

(Agerpres)

Centrele de mostre ale Băncii de Stat a R.P.R.

Centrele de mostre înființate de Banca de Stat a R.P.R. au fost reorganizate și funcționează în:

București, Calea Dorobanților nr. 38-40 tel. 1 03 56.
Timișoara, B-dul 23 August nr. 3, tel. 17 14.
Cluj, Str. Kogălniceanu nr. 7, tel. 12 91.
Orașul Stalin, Str. 7 Noiembrie nr. 2, tel. 17 38.
Ploiești Str. S. M. Kirov nr. 5, tel. 15 52.
Bacău, Str. M. Viteazu nr. 77, tel. 15 17.
Constanța, Str. Scarlat Vîrnav nr. 9, tel. 17 54.
Tg. Mureș, Piața Stalin nr. 51 et. I, tel. 20 04.
Deva Piața Unirii nr. 3, tel. 24.

Aceste centre de mostre stau la dispoziția întreprinderilor de stat și cooperatiste care au posibilitatea să-și valorifice stocurile suprenormative și disponibile și să se aprovizioneze cu materii, materiale, piese de schimb, etc., necesare activității lor.

Conferință de presă cu un grup de artiști de circ bulgari

Simbătă dimineață a avut loc la Direcția Circului de Stat din București o conferință de presă cu un grup de artiști de circ bulgari care întreprind un turneu în țara noastră.

Conferința de presă a fost deschisă de tov. Gh. Pîrlu, directorul Circului de Stat din București care a prezentat ziariștilor pe artiștii de circ bulgari.

Mihov Hristo, reprezentantul Ministerului Culturii din R. P. Bulgaria, a vorbit despre prețuirea de care se bucură arta circului în țara sa și despre condițiile de muncă și de viață create artiștilor de circ bulgari. Vorbind despre relațiile internaționale ale circurilor, Mihov Hristo a arătat că la recenta Conferință internațională a circurilor de la Varșovia s-a hotărît ca în fiecare an să se desfășoare un Festival internațional al circurilor.

Gheorghi Tiuliumbacov, directorul Circului de Stat „Republica" din Sofia, a mulțumit conducătorilor Ministerului Culturii din R.P.R. și publicului romînesc pentru ospitalitatea și căldura cu care au fost primiți artiștii de circ bulgari. Vorbitorul a subliniat succesul de care se bucură în R. P. Bulgaria turneul Circului de Stat nr. 2 din R.P.R. și formația de varietăți alcătuită din artiști romîni.

Compozitorul Sachelarev Boidar, dirijorul orchestrei „Optimiștii" — care obține un frumos succes în cadrul spectacolului „Sofia-București" a vorbit despre prețiosul schimb de experiență pe care l-a avut cu compozitorii de muzică de dans și muzică ușoară din țara noastră.

Roman Dimitrov, de la circul bulgar „Republica", a împărtășit impresiile sale din turneul în Romînia.

Compozitorii Gherase Dendrino și N. Kirculescu au făcut o serie de aprecieri asupra spectacolului „Sofia-București", rod al colaborării dintre artiștii de circ bulgari și romîni.

(Agerpres)

Note de drum

MIRACOLUL VARȘOVIEI

Cu ce să încep să vorbesc despre Varșovia, această modernă pasăre Phönix care a renăscut din propria sa cenușă? Cum să pot împărtăși cititorilor în spațiul rezervat unui reportaj impresiile copleșitoare ale unor zile petrecute în capitala Poloniei populare?

Sînt doar puțini ani la număr de cînd pe aici era doar o mare de ruine: 80 la sută din clădirile Varșoviei erau una cu pămîntul. Cioturi hide de clădiri se ridicau peste tot locul ca un protest mut împotriva morții și a distrugerii. Au mai rămas și astăzi pe ici-colo ruine; tot mai puține, tot mai izolate. În jurul lor se înalță construcții monumentale, adevărate palate unde locuitorii Varșoviei, atît de crunt loviți de ororile războiului, și-au găsit în sfîrșit adăposturile confortabile pe care le merită cu prisosință.

Secolele stau față în față

Vizitînd Varșovia, e greu să-ți dai seama ce e mai impresionant aici: ce e nou, modern, sau ce e vechi, monumentele trecutului. Într-adevăr, orașul vechi, reconstruit din temelii este unic în felul său. Îndată ce părăsești Nowy Swyat, una dintre cele mai frumoase și mai moderne străzi ale noii Varșovii și te aventurezi pe o străduță laterală îngustă, te afli brusc în Evul Mediu.

Există în lume numeroase orașe vechi, cu clădiri păstrate de secole. Casele au însă patina vremii, sînt de cele mai multe ori avariate, ceea ce te face să-ți dai seama că te afli în fața unor monumente istorice. În Varșovia e însă altfel. Toate clădirile vechi de sute de ani distruse în timpul războiului, au fost refăcute așa cum arătau înainte. Sînt clădiri vechi și totuși foarte noi. Privindu-le din piața centrală a vechiului oraș, ai de aceea senzația că te-ai întors în trecut, că trăiești vremuri de mult apuse. Senzație confirmată și de interioarele clădirilor, de restaurante și cafeuri, care au păstrat aidoma stilul epocii respective.

Este ușor de închipuit ce muncă migăloasă a fost necesară pentru a reconstrui fiecare vechi edificiu cu specificul său, cu individualitatea sa. Fiecare piatră, fiecare podoabă arhitectonică care au rămas din vechile clădiri, au fost repuse la locul lor. Peste tot în vechiul oraș întîlnești pietre comemorative cu inscripții datînd din secolele XVI-XIX, inscripții care pomenesc de locuitorii acelor vremuri, de cititorii bisericilor și catedralelor, de bogații negustori care au construit primele hanuri și restaurante.

Și în orașul nou sînt multe pietre comemorative. Majoritatea dintre ele vorbesc despre mîlle de polonezi care și-au jertfit viața pe străzile Varșoviei, luptînd pentru libertate. Varșovienii le-au cinstit numele făcînd orașul lor drag mai frumos decît a fost vreodată. Străzi și bulevarde ca Nowy Swyat, Marszałkowska, piețe ca cea a Constituției sau ca piața din fața Palatului de Cultură și Știință, pot rivaliza cu cele mai frumoase străzi și piețe din lume. De o construcție sobră dar majestuoasă, clădirile noii Varșovii, stîrnesc admirația străinilor ce vizitează orașul.

Învățăminte pentru bucureșteni

Sînt în Varșovia multe lucruri care surprind pe vizitatorii romîni, care îi impresionează în modul cel mai plăcut, de unde se pot desprinde numeroase învățăminte atît pentru edilii Capitalei noastre cît și pentru cetățeni.

De pildă, exemplara curățenie a străzilor. Partea carosabilă a acestora (și nu numai în străzile centrale) pare frecată cu șmirghel de parchet. Trotuarele de asemenea. E drept însă că nu am văzut nici un cetățean care să arunce pe jos măcar un bilet de tramvai.

Un alt lucru care izbește pe bucureștean sînt condițiile foarte bune în care se desfășoară transportul în comun. Tramvaiele, autobuzele, troleibuzele se succed cu repeziciune și în zadar am încercat să văd vreo oră cînd ele ar fi supraaglomerate. În realitate, rareori vezi un pasager care să stea în picioare. După cum poți aștepta în zadar să vezi îmbulzeală la suire. Duminica, de pildă, am văzut o priveliște interesantă. La o stație de autobuz, un șir de oameni stăteau la rînd doi cîte doi. Erau amatorii de sport care plecau la un stadion. Autobuzele se succedau unul după altul și cetățenii se urcau liniștiți și calmi pînă la epuizarea locurilor pe scaune. Cei foarte grăbiți, ocupau locuri în picioare; de altfel puțini la număr, căci majoritatea preferă să aștepte autobuzul următor.

M-am gîndit atunci la ceea ce se întîmplă la noi în zilele cînd sînt întîlniri de fotbal... Multe ar avea de învățat organele noastre I.T.B. de la colegii lor din Varșovia.

Pe străzile Varșoviei este multă liniște. În zilele petrecute aici n-am auzit nici un claxon de automobil, nici un clopot de tramvai. Un tovarăș m-a lămurit că există o foarte severă „lege a liniștii publice" care interzice orice zgomote pe străzi. Bine înțeles că aceasta implică o strictă respectare a regulilor de circulație atît de către vehicule, cît și de către pietoni. Nimeni nu trece stopul la semnalul roșu; și pentru aceasta nu e nevoie de ajutorul milițienilor. De altfel, aceștia sînt puțini la număr deoarece stopurile sînt automatizate.

Puțină geografie

Vistula, bătrînul fluviu polonez, taie Varșovia, despărțind-o în două țeli. Pe de o parte rămîne orașul vechi și centrul administrativ, comercial și cultural al orașului, cu circa 700.000 locuitori, iar pe cealaltă parte cartierul Praga, cartier de muncitori și funcționari care a căpătat în anii de după război un pronunțat caracter industrial. Aci locuiesc vreo 300.000 varșovieni.

Trei poduri masive, pe care circulă autobuze și tramvaie, leagă într-un singur tot cele două maluri ale Vistulei. Piața aflată lîngă principalul pod de peste Vistula, este unul din locurile cele mai pitorești ale Varșoviei. De aici ai o largă perspectivă asupra fluviului și a orașului. Pe pod e un dute-vino continuu de oameni și vehicule. Vistula își poartă molcom apele spre Marea Baltică, ducînd cu ea zeci de ambarcațiuni mărunte; în depărtare se zăresc coșurile noilor fabrici și uzine ale cartierului Praga. Aici a răsărit ca din pămînt un nou cartier industrial numit Lecan, care cuprinde marea uzină de automobile F.S.D., o fabrică de antibiotice, una de prefabricate din beton, etc.

Cartierul Praga, este partea Varșoviei care a avut cel mai puțin de suferit de pe urma războiului și a insurecției. Poate de aceea aspectul său general e mai puțin impunător decît cel al Varșoviei propriu zise. În schimb aici se află un apreciat centru de atracție pentru vizitatori: grădina zoologică a Varșoviei, una din cele mai bogate din Europa.

N-am avut încă vremea necesară să vizităm grădina zoologică. În drum spre uzina de automobile am asistat însă la un spectacol interesant. În plin oraș a fost amenajată o îngrămădire de stînci artificiale înconjurate de un bazin circular plin de apă. Aci și-au găsit locuință zeci de urși uriași care stau așezați cuminte pe două labe și fac „sluj" ca niște cățeluși în fața numeroșilor spectatori aflați permanent în jurul bazinului. Cu labele din față fac gesturi caraghioase, solicitînd să li se arunce de mîncare. În special, zahărul și bomboanele le place grozav.

În înghițirea hranei aruncate de copii, urșii își află concurenți serioși în stolele de... porumbei care împînzesc cartierul Praga, se strecoară fără teamă printre picioarele trecătorilor, îi se urcă în palmă. De altfel, în ciuda proporțiilor lor atît de inegale, cele două categorii de solicitatori ai bunăvoinței oamenilor se împacă de minune și nu am auzit să fi existat vreodată un conflict cît de mic între ei.

Clădirea Academiei de Științe a R. P. Polone.

Viața în Varșovia

În Varșovia vremea e mult mai rece decît în București. Deși soarele răsare aici la 2 jumătate, rareori îți poți permite să ieși din casă fără haină, iar seara fără pardesiu.

Poate de aceea locuitorii capitalei Poloniei sînt mai sobri, mai puțin zgomotoși, mai puțin „meridionali" decît ai noștri. Surprinde faptul că străzile se golesc seara de vreme, că nu există aproape deloc grădini de vară, că lipsesc cu desăvîrșire reclamele luminoase și firmele mari.

Aceasta nu înseamnă însă că varșovienii nu duc o viață bogată, că nu știu să se distreze. Dimpotrivă. Numărul teatrelor e destul de mare și se spune că majoritatea lor se prezintă la un înalt nivel artistic. Varșovia e probabil singura capitală din lume unde pînă de curînd existau mai multe teatre decît cinematografe. După cum, orașul de pe Vistula se poate întrece cu multe mari capitale în ce privește numărul și eleganța restaurantelor și cafeurilor. Pînă și în cele mai depărtate cartiere ale orașului, restaurantele sînt deosebit de cochete și curate, marea majoritate cu muzică. Ele sînt dublate totdeauna de cafeuri. În Polonia se bea foarte multă cafea și suc de fructe. Berea e destul de scumpă și greu de găsit, iar vinurile sînt o raritate.

În schimb se găsesc zeci de varietăți de votcă, prețurile variînd de la 40 zloți la 100 zloți litrul. Foarte populate sînt în Varșovia bufetele „Express" care se găsesc în număr mare pe toate străzile. Bine organizate, ele oferă la prețuri reduse un sortiment larg de produse lacto-vegetariene.

Dintre sporturi, varșovienilor le place cu predilecție boxul și hipismul. Frumosul hipodrom situat în apropierea orașului atrage în fiecare duminică zeci de mii de spectatori. Fotbalul e mai puțin popular decît la noi, dar își face tot mai mult loc în viața sportivă a orașului.

Un fapt îmbucurător pentru romîni este popularitatea de care se bucură muzica noastră ușoară și de dans. În restaurante auzi adesea melodii romînești, iar „Marinică" este o melodie cunoscută fiecărui varșovian. De asemenea, în librării poți găsi numeroase cărți romînești sau traduse din romînește, iar într-un magazin special orice cetățean poate cîti publicațiile romînești care sosesc cu regularitate.

PAUL MARIAN

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Congresul Partidului Comunist Francez

LE HAVRE 21 (Agerpres). — In ședința din dimineața zilei de 20 iulie a celui de al 14-lea Congres al Partidului Comunist Francez au continuat dezbaterile la raportul lui Maurice Thorez. In continuare Jacques Duclos, secretar al Comitetului Central, pe care asistența l-a întîmpinat cu aplauze furtunoase, a prezentat raportul la cel de al doilea punct de pe ordinea de zi: „Municipalitățile în slujba maselor muncitoare".

In prima parte a raportului său consacrat activității municipalităților și comuniștilor — membri ai consiliilor municipale, în domeniul social, Duclos a subliniat că problemele sociale nu sînt numai de competența specialiștilor, ci fac parte din sarcinile partidului, organizațiilor sale, activiștilor și reprezentanților săi în organele alese.

Raportorul a spus că în Franța există municipalități în care, în unele de 30 de ani, iar în altele — de 20 de ani, comuniștii au un rol conducător și că există municipalități în care conducerea a trecut abia recent în mîinile comuniștilor.

Duclos a subliniat că cucerirea de către comuniști a rolului conducător în municipalități nu poate fi despărțită de lupta generală pe care o duce partidul în fruntea muncitorilor și a tuturor maselor de oameni ai muncii împotriva exploatării și asupririi capitaliste. Întrucît comuniștii — membri ai consiliilor municipale — sînt în slujba clasei muncitoare, datoria lor este să ajute pe oamenii muncii care luptă împotriva celor care îi exploatează.

Raportorul a făcut o amplă analiză a activității comuniștilor din conducerea municipalităților care acordă ajutor șomerilor, greviștilor, bătrînilor organizațiilor de tineret, instituțiilor pentru copii și școlare, sistemului de ocrotire a sănătății, construcției de locuințe și contribuie de asemenea ca oamenii muncii să-și petreacă timpul liber în mod civilizat.

Duclos a trecut apoi la analiza activității municipalităților în domeniul construcției de locuințe. El a relevat că condițiile de locuit din Franța sînt mult mai nefavorabile în comparație cu alte țări ale Europei.

Amintind propunerea grupului parlamentar al partidului comunist ca în decurs de trei ani să se construiască un milion de locuințe accesibile oamenilor muncii, Duclos a spus că activitatea consiliilor municipale comuniste în acest domeniu are o importanță foarte mare. El a subliniat o serie întreagă de sarcini concrete care revin municipalităților în acest domeniu.

Comuniștii, a spus în continuare Duclos, se străduiesc să îndeplinească întocmai mandatul care le-a fost dat de alegători.

Ei trebuie nu numai să adopte hotărîri corespunzătoare intereselor populației muncitoare, sau să lupte pentru adoptarea acestor hotărîri; ei trebuie să controleze îndeplinirea acestor hotărîri nescăpînd niciodată din vedere că dacă organele municipale au sarcina de a îndeplini hotărîrile, răspunderea în fața populației pentru activitatea consiliului municipal revine consilierilor municipali.

Trecînd la al doilea capitol al raportului consacrat apărării și lărgirii drepturilor municipalităților, Duclos a subliniat că municipalitățile oferă clasei muncitoare și tuturor maselor de oameni ai muncii largi posibilități de acțiune. De aceea se înțelege că una din grijile principale ale burgheziei aflate la putere este ofensiva împotriva libertăților municipale pentru a reduce posibilitatea acestor acțiuni.

In continuarea raportului, Duclos a arătat că consiliile generale nu oglindesc în mod precis voința alegătorilor. Numai un sistem electoral proporțional poate face ca consiliile generale (departamentale) să oglindească în mod real starea de spirit a alegătorilor. Credincios tradițiilor mișcării muncitorești, Partidul Comunist cere ca consiliile municipale și generale să fie alese pe baza sistemului reprezentării proporționale. El cere îndeplinirea Constituției în ceea ce privește lărgirea libertăților în comune și departamente.

Duclos a spus că importanța politică a activității municipalităților poate fi judecată după faptul că în multe cazuri ele iau atitudine activă în probleme atît de importante ca apărarea școlii laice, lupta împotriva deosebirilor de salarii din cauza zonelor de salarizare, pentru încetarea războiului din Algeria, pentru interzicerea armei atomice etc.

Desigur, a subliniat Duclos, unitatea de acțiune a republicanilor din consiliile municipale și generale, și în primul rînd, acțiunile comuniștilor și socialiștilor, nu pot decît să contribuie la dezvoltarea generală a frontului unit al clasei muncitoare. Municipalitățile în care comuniștii formează majoritatea și comuniștii din acele consilii în care sînt în minoritate trebuie să exprime cu tot mai multă insistență și în spiritul unității revendicările maselor muncitoare: pîine, libertate și pace.

Luînd în considerare marea însemnătate a activității politice a municipalităților în care comuniștii formează majoritatea, raportorul a atras atenția să nu se facă greșeala a cărei esență se reducea în a socoti administrația municipală drept instrument de înfăptuire a unei „părți" a socialismului — greșeală făcută la începutul acestui secol.

Municipalitățile nu trebuie privite ca un instrument de construire a socialismului. Ele trebuie apreciate în conformitate cu serviciile pe care le fac populației. Așa dar, comuniștii caută să atribuie activității municipalităților locul ce îi revine.

Referindu-se la activitatea municipalităților în domeniul financiar, bugetar și fiscal, Duclos a trecut la sarcinile comuniștilor în acele consilii municipale în care ei alcătuiesc minoritatea. Reprezentanții partidului comunist din aceste municipalități, a spus el, nu trebuie să-și limiteze activitatea numai la exprimarea unor deziderate cu caracter politic. Urmînd exemplul municipalităților conduse de comuniști ei sînt obligați să studieze îndeaproape chestiunile bugetare, să propună amendamente pentru a-i sili pe bogătași să plătească.

In continuare raportorul a trecut la sarcinile partidului. Este necesar, a spus el, să se continue eforturi serioase pentru a ridica activitatea reprezentanților partidului în municipalități la un nivel mai înalt, determinat de cerințele de moment, iar aceștia să fie puși în mod hotărît pe toate eșaloanele sub controlul organelor permanente ale partidului.

Citînd cîteva exemple concrete ilustrînd succesele obținute de partidul comunist în alegerile municipale, raportorul a spus că partidul poate obține noi victorii dacă reprezentanții lui din municipalități vor fi un model de slujire a clasei muncitoare și a tuturor maselor muncitoare, dacă ei vor acționa cu spirit de răspundere și dacă în marile orașe și în satele mici, organizațiile de partid se vor ocupa de activitatea municipală îngrijindu-se permanent de întărirea legăturilor partidului cu masele, de transformarea Frontului unit al oamenilor muncii într-o realitate vie, de descoperirea căilor pentru formarea noului Front popular.

In legătură cu tratativele sovieto-japoneze

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 iulie 1956, ambasadorul Japoniei la Londra, H. Nisi, a înmînat ambasadorului U.R.S.S. I. A. Malik, următoarea declarație a guvernului Japoniei spre a fi transmisă guvernului sovietic:

„Guvernul Japoniei, conform comunicatului japono-sovietic dat publicității la Moscova la 14 mai a.c., are onoarea să informeze guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste că guvernul Japoniei este gata să reia tratativele care au fost duse pînă acum cîtva timp la Londra între reprezentanții celor două țări în scopul normalizării relațiilor dintre ele. Guvernul Japoniei a hotărît în conștiință să trimită la Moscova pe dl. Mamoru Sighemitu, ministrul Afacerilor Externe, cărula îi revine răspunderea importantă pentru relațiile internaționale ale Japoniei, să ducă tratative în calitate de reprezentant împuternicit al Japoniei. Această hotărîre este o mărturie a intenției guvernului Japoniei de a depune eforturi maxime în privința tratativelor și el speră că acestui fapt i se va acorda atenție și că va fi întîmpinat cu reciprocitate din partea guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Conform hotărîrii guvernului Japoniei, dl. Sighemitu, ministrul Afacerilor externe, va duce tratative împreună cu dl. S. Matsumoto, care a dus tratativele la Londra în calitate de reprezentant împuternicit.

Lista membrilor grupului ministrului Afacerilor Externe și itinerariul lor vor fi comunicate guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste imediat după luarea unei hotărîri asupra acestor chestiuni.

Se exprimă rugămintea ca în scopul ducerii tratativelor, d-lui Sighemitu și membrilor grupului său să li se acorde toate privilegiile diplomatice și orice alt sprijin, inclusiv folosirea cifrului".

★

La 21 iulie a.c. guvernul U.R.S.S. a adresat guvernului Japoniei prin ambasadorul U.R.S.S. la Londra, următorul răspuns:

„Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste are onoarea să confirme primirea declarației guvernului Japoniei în care el arată că este gata să reia tratativele cu privire la normalizarea relațiilor între Japonia și U.R.S.S. și comunică că în acest scop a fost numit în calitate de reprezentant împuternicit al Japoniei dl. Mamoru Sighemitu, ministrul Afacerilor Externe.

Guvernul sovietic este gata să reia tratativele amintite mai sus și a numit ca reprezentant împuternicit al său pe Dmitri Sepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Delegației guvernului Japoniei, în frunte cu dl. Sighemitu, pe care guvernul U.R.S.S. va fi bucuros s-o primească la Moscova, îi vor fi firește asigurate condițiile necesare de activitate, inclusiv acordarea privilegiilor diplomatice, folosirea cifrului și alte înlesniri.

Este de dorit ca tratativele să înceapă în termenele prevăzute în comunicatul sovieto-japonez din 14 mai 1956".

Cuvîntarea de salut rostită de tov. Gheorghe Apostol

PARIS 21 (Agerpres). — In cadrul ședinței din 20 iulie a celui de al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez, tovarășul Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., a rostit următoarea cuvîntare de salut:

Dragi tovarăși,

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, al clasei muncitoare și al poporului romîn, delegația noastră aduce un salut fierbinte de solidaritate internaționalistă celui de al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez, eroicei clase muncitoare franceze și nobilului popor francez.

Ducîndu-și activitatea politică pe baza particularităților de dezvoltare a fiecărei țări, exprimînd interesele poporelor lor, partidele noastre nu pot trece cu vederea nici un moment cu lupta pentru apărarea intereselor clasei muncitoare și a poporului muncitor pentru libertăți democratice, pentru pace și socialism, constituie în același timp cauza întregii omeniri muncitoare, cauza tuturor poporelor.

Întăptuirea unui larg schimb de păreri în probleme care interesează mișcarea muncitorească, întărirea coeziunii ideologice, a solidarității frățești și unirea acțiunilor partidelor marxiste ale clasei muncitoare au în împrejurările actuale o importanță esențială pentru întărirea și dezvoltarea raporturilor de prietenie și colaborare între popoare în scopul menținerii și consolidării păcii în lume.

Clasa muncitoare a Franței are o bogată tradiție revoluționară de luptă și experiența valoroasă a acestor lupte arată că întotdeauna a învins atunci cînd a fost puternic unită în gîndire și acțiune. De aceea ne bucurăm alături de voi, de progresele pe care le-a înregistrat în ultima vreme cauza frontului unic al muncitorilor, membri de partid, comuniști, socialiști și ai altor organizații democratice și progresiste. Fie ca frontul unic al muncitorimii franceze să se dezvolte într-o colaborare rodnică, frățească dintre partidul comunist și socialist pentru înfăptuirea unității clasei muncitoare, pentru atragerea tuturor forțelor democratice și progresiste din Franța în lupta comună pentru apărarea intereselor naționale și sociale ale poporului francez și a păcii între popoare.

Tovarăși,

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn poporul romîn înfrățit cu minoritățile naționale din R.P.R. a obținut succese hotărîtoare în construirea socialismului. Considerăm că ar fi demn de relevat faptul că cel mai esențial factor care a avut un rol hotărîtor în eliberarea patriei noastre, în cucerirea independenței naționale a Romîniei și în trecerea cu succes la construirea societății socialiste în R.P.R., l-a constituit realizarea în timpul dictaturii fasciste, cînd partidul nostru a luptat în adîncă ilegalitate, a frontului unic muncitoresc între comuniști și social-democrați, restabilirea unității sindicale după eliberarea țării și apoi unificarea pe baza ideologiei marxist-leniniste a Partidului Comunist Romîn și Partidului Social-Democrat, formînd astfel un singur, mare și puternic partid al clasei muncitoare, Partidul Muncitoresc Romîn.

Dezbaterea largă care a avut loc în ultimele luni în partidul nostru în legătură cu problemele ridicate în Congresul al XX-lea al P.C.U.S., a determinat un nou și puternic avînt revoluționar și inițiativă creatoare a maselor populare. Partidul nostru, în aplicarea hotărîrilor Congresului al II-lea își consacră acum întreaga energie consolidării și dezvoltării succeselor dobîndite, stimulării tot mai largi a inițiativei maselor populare în toate domeniile vieții sociale și de stat, dezvoltării continue a democrației noastre socialiste, întăririi economiei naționale și ridicării neîntrerupte a nivelului material și cultural al poporului.

Milităm activ pentru cauza păcii și socialismului, statul nostru democrat-popular desfășoară o politică externă bazată pe principiile respectării suveranității naționale între state, rezolvării pașnice a tuturor diferendelor, coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite și neamestecului în treburile lor interne. Pe baza acestor principii, Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul R.P.R. doresc să se întărească și să se dezvolte prietenia tradițională dintre poporul romîn și poporul francez, a relațiilor multilaterale, economice și culturale între cele două țări.

Dragi tovarăși,

Urăm Partidului Comunist Francez succes deplin în lucrările Congresului său și în realizarea sarcinilor pe care le va trasa pentru întărirea rîndurilor partidului, influenței sale politice și dezvoltării legăturilor sale strînse cu cele mai largi mase ale poporului francez, pentru progresul social și măreția națională a Franței, pentru întărirea păcii și solidarității între popoare.

Trăiască Partidul Comunist Francez, conducătorul încercat al eroicei clase muncitoare franceze și nobilului popor francez!

Trăiască prietenia frățească dintre clasa muncitoare din țările noastre, dintre poporul romîn și poporul francez!

Trăiască Pacea între toate popoarele

Consfătuirea lucrătorilor din agricultura regiunilor și republicilor autonome ale Uralului

Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov

SVERDLOVSK 21 (Agerpres). — TASS transmite: La Sverdlovsk a luat sfîrșit consfătuirea lucrătorilor din agricultura regiunilor și republicilor autonome ale Uralului. La ședința de închidere au continuat discuțiile pe marginea raportului prezentat de M. A. Iasnov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R. „Cu privire la desfășurarea stringerii recoltei, situația în domeniul creșterii animalelor și asigurarea îndeplinirii planului colectărilor de produse agricole pe 1956".

La consfătuire a rostit o amplă cuvîntare N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., întîmpinat cu căldură de către cei prezenți.

Tovarăși, a spus el, îngăduiți-mi ca în numele C.C. al P.C.U.S. să vă transmit un salut fierbinte și urarea de cele mai frumoase succese, de a termina cu bine, cu mare avînt, anul agricol. După Congresul al XX-lea al Partidului, munca poporului sovietic se desfășoară cu un uriaș succes în toate sectoarele construcției economice.

Aceasta este cu totul de înțeles. Congresul al XX-lea al Partidului a făcut bilanțul muncii noastre și a arătat căile dezvoltării mai departe a societății sovietice. Discutarea hotărîrilor Congresului în cadrul organizațiilor de partid și de comsomol, în cadrul adunărilor muncitorești și colhornice, s-a desfășurat foarte activ și a arătat marea unitate a partidului, devotamentul poporului față de ideile partidului nostru.

După cum știți, Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a examinat problema lichidării consecințelor cultului personalității. Dușmanii noștri, aflînd că partidul a condamnat cultul personalității și greșelile comise în legătură cu acest cult, au sperat că aceasta va slăbi orînduirea sovietică, va slăbi unitatea partidelor comuniste și muncitorești. Dar dușmanii și-au greșit socotelile. **Înlăturînd tot ceea ce era nesănătos, străin și nu era propriu leninismului și ceea ce a constituit rezultatul unor anumite condiții, despre care s-a vorbit în hotărîrile Congresului al XX-lea, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a întărit și mai mult ofinduirea noastră sovietică. Partidul a revizuit și îmbunătățit activitatea organelor de partid și sovietice, a intensificat controlul asupra activității organelor judecătorești și de cercetare, a întărit legalitatea socialistă. Aceste acțiuni au insuflat și mai mult elan oamenilor, i-a unit și mai strîns întregul nostru popor în jurul Partidului.**

Au eșuat și uneltirile dușmanului care sconta pe subminarea unității partidelor comuniste și muncitorești. Congresele, conferințele, plenarele partidelor comuniste și muncitorești din străinătate, intîlnirile cu delegațiile acestor partide au arătat că legăturile frățești ale partidului nostru cu partidele comuniste și muncitorești din străinătate s-au întărit și mai mult, că unitatea în rîndurile lor a devenit și mai strînsă. Aceasta, tovarăși, are o mare însemnătate. Luptînd pentru socialism trebuie să ținem minte obligațiile noastre internaționale și să întărim întotdeauna solidaritatea internațională proletară.

Totuși, trebuie să ținem minte, a continuat tovarășul Hrușciov, că reacțiunea internațională se va strădui și pe viitor să slăbească forțele lagărului socialist. Acest lucru este confirmat printre altele de recentele evenimente de la Poznan. Cu toate că reacțiunea a suferit un eșec deplin la Poznan, popoarele țărilor socialiste trebuie să tragă din această învățămînt de necesare. Dacă vigilența va slăbi, dușmanii pot folosi acest fapt în scopurile lor josnice.

In continuare tovarășul Hrușciov a arătat că Uniunea Sovietică a obținut succese mari în domeniul politicii externe, îndreptîndu-și eforturile spre consolidarea păcii și securității popoarelor.

După aceia tovarășul Hrușciov a analizat sarcinile construcției economice. El a vorbit despre uriașa muncă depusă de poporul sovietic după Congresul al XX-lea al P.C.U.S. Industria noastră, a spus el, îndeplinește cu succes planurile de stat, dar are încă rezerve uriașe nefolosite. Dacă am folosi mai bine mașinile-unelte, utilajul și celelalte mijloace materiale existente, am putea obține mult mai multe produse și de o calitate mai bună.

In continuare tovarășul Hrușciov a vorbit despre ajutorul uriaș pe care statul îl acordă colhozurilor. Statul investește zeci de miliarde de ruble în mijloacele tehnice livrate satului. Miliarde de ruble au fost alocate pentru a majora prețurile de colectare și achiziționare a cerealelor, cartofilor, legumelor, sfeclei de zahăr, inului, cînepei și produselor animale. Aceasta a și făcut ca sute și mii de colhozuri să devină din codașe fruntașe. In prezent, este important ca toți colhoznicii să folosească cum trebuie acest ajutor și să lichideze într-un an sau doi rămînerea în urmă a fiecărui colhoz.

Aș fi vrut să mai vorbesc, a spus tovarășul Hrușciov, despre producția de lapte. Sîntem cu toții bucuroși că într-o perioadă scurtă a fost simțitor îmbunătățită aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe cu lapte, unt și alte produse lactate. In prezent, în orașe ca Moscova, Leningrad, Gorki, Tula, Voronej și multe altele, sînt puse în vînzare cantități sporite de lapte și alte produse lactate. Cînd se pregăteau propunerile pentru plenara din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. s-a prevăzut ca în decurs de șase ani producția de lapte obținută de la fiecare vacă să sporească cu 600 litri. Pe atunci s-au găsit unii lucrători agricoli de modă veche, mucegăiți, care spuneau: asta, nu-i real, nu este cu putință să sporești în șase ani cu 600 de litri cantitatea de lapte obținută de la o vacă. Viața a luat în derîdere pe acești oameni. Aici, la consfătuire, mulți vorbitori au arătat că în colhozurile lor producția medie de lapte de la fiecare vacă a sporit într-un an cu peste 1000 de litri. Noi avem regiuni întregi care în decurs de un an au obținut mărirea producției medii de lapte dată de o vacă cu peste 1000 de litri.

In cuvîntarea sa, tovarășul Hrușciov a analizat activitatea sovhozurilor. Sovhozurile din Ural, a arătat vorbitorul, și-au îmbunătățit munca, dar în producția de produse agricole au obținut rezultate inferioare celor obținute de colhozuri. Organizațiile de partid nu s-au ocupat încă așa cum trebuie de sovhozuri... Trebuie să vedem cum stau lucrurile în fiecare sovhoz, să luăm măsuri în vederea măririi serioase a producției agricole în sovhozuri.

Tovarășul Hrușciov a vorbit în continuare despre sarcinile legate de strîngerea recoltei în acest an. El a arătat că în majoritatea regiunilor țării s-au obținut recolte bune. Acest lucru permite să se colecteze mult mai multe cereale decît anul trecut. In prezent, sarcina constă în a strînge recolta la timp și fără pierderi.

Tovarășul Hrușciov a consacrat o parte însemnată a cuvîntării sale organizării colectării de cereale. In ultimii ani, a spus el, consumul de cereale a sporit la noi considerabil. Partidul ia măsuri ca producția de cereale să crească potrivit creșterii nevoilor. Colhozurile și sovhozurile au valorificat peste 30.000.000 ha. de pămînturi noi. Încă din anul trecut au sporit considerabil colectările de cereale. Noi avem totuși nevoie de mai multe cereale. In afară de sporirea producției de cereale-marfă trebuie să luăm măsuri în vederea unei folosiri mai economice și mai raționale a resurselor de cereale puse la dispoziția statului.

Adresîndu-se lucrătorilor de pe pămînturile înțelenite tovarășul Hrușciov le-a vorbit despre răspunderea deosebită ce le revine pentru buna organizare a colectării cerealelor.

In cuvîntarea sa tovarășul Hrușciov a acordat o mare atenție problemelor sporirii producției de cartofi și legume în regiunile din Ural. El a arătat că în consumul popular legumele ocupă încă o greutate specifică neînsemnată și că producția lor este subapreciată.

Arătînd în continuare că porumbul este o cultură care rentează în Ural tovarășul Hrușciov a subliniat necesitatea extinderii acestei culturi.

Tovarășul Hrușciov s-a ocupat apoi de unele probleme ale relațiilor dintre S.M.T.-uri și în legătură cu aceasta a atras atenția asupra faptului că trebuie căutate posibilitățile care permit o folosire mai rațională a tehnicii în vederea sporirii recoltei la hectar și a rentabilității colhozurilor.

In încheierea cuvîntării sale, tovarășul Hrușciov a stăruit asupra necesității de a se elabora pentru fiecare zonă un sistem de agricultură rațională. După cum se știe, a spus el, a fost criticată folosirea sablon a sistemului de cultură cu ierburi perene al lui Viliams, deși trebuie spus că într-o serie de regiuni acest sistem dă rezultate. Noi nu vrem să introducem în mod obligator metodele de lucrare a solului recomandate de Mațev. Dar, ceea ce propune el, trebuie verificat pe scară largă în practică și folosit acolo unde aceasta dă bune rezultate economice. Fără un sistem just de agricultură o gospodărie nu poate fi bine condusă. Trebuie să acordăm atenție concluziilor institutelor științifice, să facem ca știința să progreseze.

Consider o greșală că după criticarea folosirii în mod șablon a sistemului Viliams am încetat să ne ocupăm de asolamente. Este necesar să se elaboreze asolamente adecvate fiecărei zone.

In continuare tovarășul Hrușciov s-a referit la sarcinile activității organizatorice de partid la sate, la selecționarea cadrelor și repartizarea oamenilor, la intensificarea educării tineretului și atragerii lui la o participare activă în producția agricolă.

Incheindu-și cuvîntarea, tovarășul Hrușciov a rostit în aplauzele furtunoase ale asistenței lozinca:

— Sub conducerea Partidului Comunist, poporul sovietic pășește ferm și hotărît înainte spre victoria comunismului.

Consfătuirea a adoptat în unanimitate o chemare adresată tuturor colhoznicilor și colhoznicelor, lucrătorilor din stațiunile de mașini și tractoare și din sovhozuri, specialiștilor agricoli din Ural.

Sărbătoarea națională a R.P. Polone

Tovarășului ALEXANDR ZAWADSKI,
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone
Tovarășului JOZEF CYRANKIEWICZ,
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone
Tovarășului EDWARD OCHAB,
Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

Dragi tovarăși!

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în numele popoarelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, vă salută călduros și vă felicită din inimă și prin dvs. întregul popor frate polonez cu prilejul marii sărbători naționale a Poloniei — Ziua Renașterii.

In cei 12 ani care au trecut de la eliberarea Poloniei de sub cotropitorii fasciști, talentatul și harnicul popor polonez, sub conducerea încercată a avangardei sale de luptă — Partidul Muncitoresc Unit Polonez, a parcurs drumul glorios al renașterii naționale și sociale, a obținut victorii istorice în dezvoltarea economiei și culturii și înfăptuiește cu succes construirea socialismului în Polonia.

Republica Populară Polonă joacă un rol important în viața internațională și împreună cu toate statele iubitoare de pace luptă activ pentru slăbirea încordării internaționale, pentru asigurarea păcii și prieteniei între popoare.

Poporul sovietic se bucură sincer de succesele Republicii Populare Polone și este ferm convins că în ciuda tuturor uneltirilor reacțiunii imperialiste, poporul polonez va merge și de acum înainte cu încredere pe calea aleasă de el, a construirii Poloniei socialiste.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și C.C. al P.C.U.S. urează poporului polonez frate, Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Guvernului Republicii Populare Polone, noi succese în opera de construire a socialismului, în opera de ridicare a bunăstării materiale a oamenilor muncii.

Să înflorească și să trăiască prietenia frățească veșnică și colaborarea strînsă dintre popoarele Poloniei și Uniunii Sovietice!

K. VOROȘILOV
Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

N. BULGANIN
Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

N. HRUSCIOV
Prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S.

Moscova, 21 iulie 1956.

Delegația guvernamentală a U.R.S.S. a sosit la Varșovia

VARȘOVIA 21 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunzînd invitației guvernului R.P. Polone, la 21 iulie a sosit la Varșovia pentru a participa la sărbătorirea celei de a 12-a aniversări a renașterii Poloniei, o delegație guvernamentală a Uniunii Sovietice, în frunte cu N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Din delegație fac parte: G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice, ministrul Apărării al U.R.S.S., D. S. Korotcenko, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainiene, A. I. Snecikus, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist din Lituania, P. K. Ponomarenko, ambasadorul U.R.S.S. în Polonia.

Pe aeroportul central din Varșovia, în numele guvernului R. P. Polone și al C.C. al P.M.U.P. delegația guvernamentală a fost salutată de J. Cyrankiewicz.

N. A. Bulganin a rostit apoi o cuvîntare.

Cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin

Tovarășe președinte al Consiliului de Miniștri!

Dragii noștri prieteni, cetățeni și cetățence ai Varșoviei eroice — capitala glorioasă a Republicii Polone!

Vă transmitem un salut frățesc din partea popoarelor Uniunii Sovietice.

Am sosit la Varșovia la invitația guvernului Republicii Polone și a Partidului Muncitoresc Unit Polonez, pentru a participa la festivitățile cu prilejul marii dv. sărbători naționale — Ziua renașterii Poloniei.

Mulțumim cu căldură pentru această invitație.

Vă mulțumim pentru primirea cordială și caldă pe care ne-ați făcut-o. Sinceritatea sentimentelor frățești pe care le-ați manifestat față de noi constituie o mărturie a trăiniciei și indestructibilității prieteniei dintre popoarele Poloniei și Uniunii Sovietice.

Acum 12 ani, oamenii muncii din Polonia, cu ajutorul frățesc al Armatei Sovietice, repurtînd victoria în lupta crîntă împotriva cotropitorilor fasciști, au luat puterea în mîinile lor, au format statul popular și s-au eliberat pentru totdeauna de jugul capitaliștilor și moșierilor.

De atunci, Republica Populară Polonă a obținut succese prinse în opera de întărire a puterii muncitorilor și țăranilor polonezi, în opera de construcție economică și culturală pe baze noi, socialiste.

Știm că poporul polonez, ca și popoarele Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste, privește cu încredere viitorul și biruind greutățile, înaintează ferm hotărît pe calea socialismului pe care și-a ales-o.

Oamenii sovietici doresc din tot sufletul talentatului și harnicului popor polonez succese în lupta pentru construirea vieții noi.

Marea prietenie și colaborare frățească dintre poporul polonez și popoarele Uniunii Sovietice va fi veșnică și indestructibilă.

Trăiască glorioasa Republică Populară Polonă!

Trăiască prietenia dintre popoarele sovietic și polonez!

Să se întărească indestructibila unitate frățească a țărilor socialiste — chezășia măreței cauze a păcii, democrației și socialismului!

Ședința solemnă de la Varșovia

VARȘOVIA 21 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 21 iulie la Varșovia în sala Congreselor din Palatul Culturii și Științei a avut loc ședința solemnă consacrată Zilei renașterii Poloniei.

La masa prezidiului au luat loc Edward Ochab, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Aleksandr Zawadski, președintele Consiliului de stat, Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri, Konstantin Rokossowski, mareșal al Poloniei și alți conducători ai Partidului Muncitoresc Unit Polonez și guvernului Republicii Populare Polone.

Asistența a întîmpinat cu aplauze furtunoase apariția în prezidiu a lui N. A. Bulganin, G. K. Jukov, D.S. Korotcenko, A. I. Snecikus, P. K. Ponomarenko, precum și a delegației guvernamentale a Republicii Democrate Germane.

Raportul cu privire la cea de a 12-a aniversare a renașterii naționale a Poloniei a fost prezentat de tov. Z. Nowak, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. Raportul tov. Nowak a fost subliniat în repetate rînduri de aplauze.

ÎNCÎTEVA RÎNDURI

● *La 19 iulie a.c., Nicolae Cioroiu, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în R.P. Chineză și R.D. Vietnam, a fost primit de președintele R.D. Vietnam, Ho Și Min, căruia i-a înmînat scrisorile de acreditare. După înmînarea scrisorilor de acreditare a avut loc un dineu. (Agerpres).*

● *Procuratura populară supremă a R.P. Chineze a cercetat dosarele a 338 criminali de război japonezi și ținînd seama că aceștia regretă faptele comise și că crimele lor sînt mai puțin grave, precum și de faptul că au trecut peste zece ani de la capitularea Japoniei, a hotărît să pună în libertate acești criminali de război. (China Nouă).*

● *La 21 iulie Eisenhower, președintele S.U.A., și Dulles, secretarul de Stat al S.U.A., au sosit la Panama, pentru a participa la conferința președinților țărilor din emisfera occidentală. (Agerpres)*

● *La 21 iulie președintele R. F. Germane, Heuss, a semnat legea cu privire la introducerea în Germania occidentală a serviciului militar obligatoriu. (D.P.A.).*

SPECTACOLE

TEATRE: *Operetă* (Teatrul de Vară „I. V. Stalin") 19,30: Lăsați-mă să cînt; *Casa Centrală a Armatei* (Grădina din Calea Victoriei 117) 20,30: Poveste muzicală; *Teatrul de varietăți* (B-dul N. Bălcescu 2) 20,30: O seară la Sofia; *Teatrul de Stat Pitești* (Teatrul Tineretului) 20: Școala femeilor; *Ansamblul de cîntece și dansuri S.P.C.* (Arcașele libertății) 20: Spectacol muzical și coregrafic; *Țăndărică* (Grădina din str. Doamnei 27) 20,30: 2—0 pentru noi.

CINEMATOGRAFE: *Patria, Elena Pavel, Flacăra, Olga Bancic, Doina:* Chitarele dragostei; *Magheru, V. Alecsandri, I. C. Frimu, Înfrățirea între popoare, Gh. Doja, Al. Sahia, N. Bălcescu:* Filmul Amanții din Toledo; *Republica, Filimon Sîrbu, 8 Martie, Libertății, T. Vladimirescu:* Contele de Monte Cristo (seria II-a); *București, 1 Mai, 23 August:* Contele de Monte Cristo (seria I-a); *Central:* Popescu 10 în control, La mare; *Maxim Gorki:* matineu: O noapte pe Mont Blanc; seara: Valea verde; *Timpuri Noi:* Reportaj din Carpați, Expediția sovietică pleacă în Antarctica, Arta populară chineză. Pentru un trai sănătos; *Glinșcul înghețat:* *Luminа:* Nikolas Nickleby; *Victoria:* Cavalerul fără lege; *Tineretului, Unirea:* Pe răspunderea mea; *Al. Popov:* Marile speranțe; *Grivița:* Hamlet; *1 Mai:* Aventură la castel; *Vasile Roaită:* Bel Ami; *Cultural:* Serenada străzii; *C. David:* Semne particulare.

Timpul probabil

Institutul Meteorologic Central anunță pentru zilele de 23, 24 și 25 iulie a.c. următorul timp probabil:

In București: Vremea rămîne călduroasă cu cer mai mult senin, prezentînd unele înnorări trecătoare. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura se menține ridicată.

In țară: Vremea se menține călduroasă, cerul va fi temporar noros cînd vor cădea averse izolate de ploaie însoțite de descărcări electrice mai ales în Ardeal și zona de munte. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit iar local va prezenta intensificări de scurtă durată. Temperatura se va menține ridicată, excepțînd nord-vestul țării unde va fi în ușoară scădere. Minimele vor oscila între 10—22 grade iar maximele între 24—36 grade.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".